

Lovforslag nr. L 267. Fremsat den 5. april 2000 af skatteministeren (Ole Stavad)

Forslag

til

Lov om ændring af skattestyrelsesloven, ligningsloven og skattekontrolloven

(Omkostningsgodtgørelse i skatte- og afgiftssager)

§ 1

I skattestyrelsesloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 531 af 25. juni 1999, som ændret ved § 16 i lov nr. 958 af 20. december 1999, erstattes kapitel 3 A med følgende nye kapitel:

»Kapitel 3 A

Omkostningsgodtgørelse

§ 33 A. Der ydes en godtgørelse på 50 pct. af de udgifter, som en person omfattet af § 33 B, har betalt til sagkyndig bistand m.v., som nævnt i § 33 C i de sager, som er nævnt i § 33 D.

Stk. 2. Godtgørelsen er dog på 85 pct. af de godtgørelsesberettigede udgifter, hvis udgifterne er betalt i anledning af, at told- og skatteforvaltningen vil ændre en kommunal ansættelse, jf. § 14, stk. 4, 2. pkt., eller told- og skatteforvaltningen forelægger en skatteankenævnskendelse eller en ejendomsvurdering for Ligningsrådet til ændring, jf. § 14, stk. 5, eller Skatteministeriet indbringer en landsskatteretskendelse for landsretten, eller Skatteministeriet anker en landsretsdom til Højesteret. Godtgørelsen efter 1. pkt. ydes kun til dækning af de godtgørelsesberettigede udgifter, som afholdes til sagens behandling ved henholdsvis told- og skatteforvaltningen, Ligningsrådet, landsretten eller Højesteret.

Stk. 3. Landsskatteretten kan bestemme, at udgifter, der er eller vil blive afholdt til syn og skøn i en landsskatteretssag, jf. § 30, skal godtgøres fuldt ud. Tilsvarende kan Ligningsrådet bestem-

me, at udgifter, der er eller vil blive afholdt til syn og skøn i en sag om bindende forhåndsbesked ved Ligningsrådet, jf. § 20 B, stk. 5, skal godtgøres fuldt ud.

Stk. 4. Krav på godtgørelse efter stk. 1-3 kan ikke sælges, pantsættes eller på anden måde overdrages. Kravet kan heller ikke gøres til genstand for retsforfølgning eller modregning.

§ 33 B. Den godtgørelsesberettigede er, uanset om denne er en fysisk eller en juridisk person, herunder et dødsbo:

- 1) Den, der ifølge lovgivningen er berettiget til at klage over en afgørelse i en sag, som er nævnt i § 33 D eller som kan indbringe en sådan afgørelse for domstolene.
- 2) Den, som i øvrigt må anerkendes som part i en sag, som er nævnt i § 33 D.
- 3) Den, som en myndighed inddrager i en sag omfattet af § 33 D, fordi myndigheden skønner, at den pågældende har en direkte retlig interesse i sagens udfald.

§ 33 C. Godtgørelsesberettigede er følgende udgifter, når de er betalt:

- 1) Udgifter til sagkyndig bistand, medmindre den sagkyndige er ansat hos den godtgørelsesberettigede.
- 2) Retsafgifter, bortset fra gebyret til Landsskatteretten, jf. § 25, stk. 4.
- 3) Udgifter til syn og skøn.
- 4) Udgifter til sagkyndige erklæringer og andet bevismateriale.
- 5) Pålagte sagsomkostninger.

- 6) Udgifter til en sagkyndigs udtalelse om, hvorvidt en afgørelse i en klage- eller retssag bør påklages eller prøves ved domstolene.

Stk. 2. De godtgørelsesberettigede udgifter reduceres med:

- 1) Tilkendte sagsomkostninger.
- 2) Offentlig retshjælp.
- 3) Afgiftstilsvær, der kan fradrages som indgående moms efter lov om merværdiafgift (momsloven).

§ 33 D. Godtgørelse ydes

- 1) ved klage til skatteankenævnet eller til Landsskatteretten
- 2) ved klage til en told- og skatteregion, Told- og Skattestyrelsen eller Ligningsrådet over en afgørelse, som er truffet efter bemyndigelse fra skatteministeren
- 3) i forbindelse med en anmodning til skatteankenævnet eller Landsskatteretten om genoptagelse af vedkommende myndigheds egen tidligere afgørelse
- 4) i en sag vedrørende skatter eller afgifter for EF-Domstolen, hvor den godtgørelsesberettigede er part, og
- 5) i en klagesag, hvor den godtgørelsesberettigede er part, om ophævelse af dobbeltbeskatning i forbindelse med regulering af forbundne foretagenders overskud (EF-voldgiftskonventionen).

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1, nr. 2, gælder dog ikke klager til Told- og Skattestyrelsen i sager vedrørende told eller afgifter samt i sager om arbejds giverkontrol bortset fra hæftelsessager.

Stk. 3. Godtgørelse ydes endvidere ved domstolsprøvelse af afgørelser i sager, som er godtgørelsesberettigede efter stk. 1, nr. 1-3, og stk. 2.

§ 33 E. Skatteministeren kan fastsætte nærmere bestemmelser om kravene til dokumentation for betalingen af de godtgørelsesberettigede udgifter m.v.

§ 33 F. Skatteministeren afgiver årligt en redegørelse til Folketinget om den udgiftsmæssige udvikling m.v. i de sager, hvortil der kan ydes omkostningsgodtgørelse.

§ 33 G. Medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der forsætligt eller groft uagtsomt afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier oplysninger til brug for beregningen af omkostningsgodtgørelse.

Stk. 2. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

§ 33 H. Skønnes en overtrædelse ikke at ville medføre højere straf end bøde, kan skatteministeren tilkendegive den pågældende, at sagen kan afgøres uden retslig forfølgning, såfremt denne erkender sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden for en nærmere angiven frist, der efter begæring kan forlænges, at betale en i tilkendegivelsen angiven bøde.

Stk. 2. Med hensyn til den i stk. 1 nævnte tilkendegivelse finder bestemmelserne i retsplejeloven om indholdet af et anklageskrift i politisager tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Betales bøden i rette tid, eller bliver den efter vedtagelse inddrevet eller afsonet, bortfalder videre forfølgning. Skattekontrollovens § 23 A om opkrævning og inddrivelse finder tilsvarende anvendelse.«

§ 2

I lov om påligningen af indkomstskat til staten (ligningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 28 af 18. januar 2000, som senest ændret ved § 3 i lov nr. 105 af 14. februar 2000, foretages følgende ændringer:

1. I § 7 Q, stk. 1, nr. 1, ændres »Tilskud« til : »Godtgørelse«.

2. § 7 Q, stk. 1, nr. 2, affattes således:

»2) Beløb, som betales til en godtgørelsesberettiget person efter skattestyrelseslovens kapitel 3 A til dækning af dennes udgifter til sagkyndig bistand m.v. Det gælder dog ikke, i det omfang beløbet med tillæg af omkostningsgodtgørelsen og andre godtgjorte udgifter overstiger personens samlede udgifter til sagkyndig bistand m.v. i sagen, eller i det omfang beløbet ikke må anses for ydet som følge af yderens retlige interesse i sagen.«

3. I § 7 Q indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Beløb, som er nævnt i stk. 1, nr. 2, kan ikke fradrages i den skattepligtige indkomst, medmindre yderen er en fond eller forening m.v., der efter lovgivningens almindelige regler har fradrag for udlodninger eller uddelinger. Ydes beløbet som led i et ansættelsesforhold eller som led i en aftale om personligt arbejde i øvrigt til dækning af modtagerens udgifter til sag-

kyndig bistand m.v., og fradrager arbejdsgiveren m.v. beløbet i sin skattepligtige indkomst, medregnes beløbet til modtagerens skattepligtige indkomst.«.

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

4. I § 7 Q, stk. 2, som bliver stk. 3, ændres »tilskud« til: »godtgørelse«.

§ 3

I skattekontrolloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 564 af 2. juli 1999, som ændret ved lov nr. 953 af 20. december 1999, § 3 i lov nr. 955 af 20. december 1999, § 15 i lov nr. 958 af 20. december 1999 og § 2 i lov nr. 170 af 15. marts 2000 foretages følgende ændringer:

1. Efter § 7 G indsættes:

»§ 7 H. Fysiske og juridiske personer, der er fuldt skattepligtige til landet, og som har ydet et beløb til dækning af en persons udgifter til sagkyndig bistand m.v., jf. ligningslovens § 7 Q, stk. 1, nr. 2, skal ved ydelsen af beløbet oplyse de statslige told- og skattemyndigheder om beløbets størrelse og modtagerens identitet. Skatteministeren kan fastsætte regler, der undtager visse persongrupper fra denne indberetningspligt.«.

2. I § 14, stk. 2, indsættes efter »§ 7 G,«: »§ 7 H,«.

§ 4

Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende og har virkning for udgifter, der er betalt den 5. april 2000 eller senere.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Formålet med lovforslaget er at forbedre de gældende regler om omkostningsdækning i skatte- og afgiftssager, således at borgernes og virksomhedernes retssikkerhed bliver styrket.

Efter de gældende regler yder staten tilskud til skatte- eller afgiftspligtige, der har afholdt udgifter til sagkyndig bistand m.v. i klagesager, som kan påklages til skatteankenævnene, Landsskatteretten samt i retssager, hvor spørgsmålet har kunnet påklages til Landskatteretten. Tilskuddet er i dag for personer på 38 pct. og for selskaber 32 pct. For 2002 vil tilskudsprocenten være 32 for både personer og selskaber.

På baggrund af de seneste års kritik af omkostningsdækningsordningen nedsatte skatteministeren i maj 1999 med bred politisk opbakning et hurtigtarbejdende udvalg, som bl.a. fik til opgave at vurdere, om de gældende regler om omkostningsdækning virker tilfredsstillende i retssikkerhedsmæssig sammenhæng. Udvalget skulle bl.a. undersøge, om de gældende regler på den ene side sikrer, at borgerne og virksomhederne ikke afholder sig fra at søge relevante afgørelser efterprøvet og på den anden side ikke tilskynder til afholdelse af uforholdsmæssige omkostninger til efterprøvelsen. Udvalgets medlemmer blev udpeget efter politisk drøftelse mellem de partier, der støttede forslaget om nedsættelsen af et udvalg, med lektor Margrethe Nørsgaard, Aalborg Universitet, som formand.

Udvalget har nu afgivet sin betænkning om omkostningsdækningsordningen (betænkning nr. 1382/ februar 2000).

Omkostningsdækningsudvalget konstaterer, at der efter de gældende regler ydes omkostningsdækning med samme tilskudsprocent, uanset om den skatte- eller afgiftspligtige vinder eller taber sin sag, og at ordningen er skematisk opbygget. Efter den gældende ordning er det såvel for den skatte- eller afgiftspligtige som for myndighederne let at konstatere, hvilke sager, der kan ydes tilskud til og ligeledes til hvilke udgifter. Antallet af skatte- eller afgiftspligtige, der klager over deres tilskud, er da også meget lille (ca. 20 i 1998).

Omkostningsdækningsudvalget finder, at en sådan skematisk ordning har klare retssikkerhedsmæssige fordele.

Omkostningsdækningsudvalget mener dernæst, at selv om der kan argumenteres for, at der bør gives fuld dækning af udgifterne i sager, hvor den skatte- eller afgiftspligtige får helt eller delvis medhold, vil det i praksis være vanskeligt at afgrænse disse sager. Det skyldes, at der ikke gives enkle kriterier herfor. En afgørelse om omkostningsdækning måtte i givet fald bl.a. knytte sig til sagens udfald på de enkelte klagepunkter, for de enkelte indkomstår og vurderes for hver instans.

Udvalget mener ikke, at den gældende tilskudsordning i tilstrækkelig grad fjerner de økonomiske barrierer for skatte- eller afgiftspligtige, når disse overvejer, om en sag skal prøves. Dette taler efter udvalgets opfattelse for en forhøjelse af tilskuddet. På den anden side er de provenumæssige konsekvenser af en tilskudsforhøjelse behæftet med betydelig usikkerhed. En afvejning af disse hensyn over for hinanden får et enigt udvalg til at foreslå, at tilskudsprocenten fortsat ligger fast i alle tilskudssager, uanset sagens udfald, men forhøjes til 50 både for personer og selskaber. Udvalget fremhæver, at hvis der gælder en ensartet og forhøjet tilskudsprocent uanset sagens udfald, vil dette stille en skatte- og afgiftspligtig retssikkerhedsmæssigt bedre, end hvis tilskuddets størrelse afhænger af sagens udfald.

I de få tilfælde, hvor myndighederne ønsker en sag prøvet ved en højere instans - f.eks. fordi sagen anses for at være principiel - foreslår udvalget, at den skatte- eller afgiftspligtige opnår fuld omkostningsdækning med fradrag af en egenbetaling på 10-20 pct. af de tilskudsberettigede udgifter. Disse tilfælde kan klart afgrænses, idet der er tale om sager, der videreføres på det offentliges initiativ. Antallet af sådanne sager skønnes i gennemsnit at udgøre 15 sager årligt.

Herudover anbefaler udvalget, at kredsen af tilskudsberettigede udvides og foreslår, at en række nye sagstyper gøres tilskudsberettigede, jf. bilag 1 til lovforslaget. Endvidere foreslår udvalget, at enhver som

F. t. l. vedr. skattestyrelsesloven m.v.

udgangspunkt skal kunne yde et ikke-fradragsberettiget tilskud til dækning af den skatte- eller afgiftspligtiges bistandsudgifter. Dette tilskud er skattefrit for modtageren og har ikke betydning for tilskuddets størrelse. Sådanne beløb, som den skatte- eller afgiftspligtige modtager fra tredjemand, kan dog ikke overstige de samlede tilskudsberettigede udgifter efter fradrag af godtgørelsen. Forslaget skal ses i lyset af, at udvalget ikke har fundet det muligt at opstille klare kriterier, der generelt gør det muligt at yde et forhøjet tilskud til skatte- eller afgiftspligtige, der fører principielle sager. Forslaget skønnes af udvalget at afbøde på dette forhold.

Udvalget foreslår samtidig, at virkningen af de foreslåede ændringer i omkostningsdækningsordningen følges i f.eks. en 3-årig periode med afrapportering til Folketingets Skatteudvalg.

Endelig foreslår udvalget, at betegnelsen »omkostningsdækning« ændres til »omkostningsgodtgørelse«, da denne betegnelse efter udvalgets opfattelse må anses for mere retvisende, når der ikke er tale om en 100 pct. 's dækning af den skatte- eller afgiftspligtiges bistandsudgifter.

Det foreliggende lovforslag bygger på Omkostningsdækningsudvalgets anbefalinger og er således en udmøntning af forslagene i Omkostningsdækningsudvalgets betænkning.

Provenumæssige konsekvenser

Statens tilskud til udgifter til sagkyndig bistand m.v. er optaget som en særskilt udgiftsbevilling på finansloven. På finanslov 2000 er tilskudsbeløbet budgetteret til 28,5 mill. kr. ved et anslået antal sager på ca. 2.600 og en tilskudsprocent for personer på 38 og for selskaber på 32. Det gennemsnitlige tilskudsbeløb er ca. 11.000 kr.

I 2002 vil tilskudsprocenten efter de gældende regler være 32 for både selskaber og personer svarende til en årlig udgift på knap 25 mill. kr. ved uændret sagsomfang. Det gennemsnitlige tilskudsbeløb vil da være ca. 9.500 kr.

Lovforslaget indebærer en forøgelse af statens udgifter til ordningen. Der knytter sig dog en betydelig usikkerhed til vurderingen heraf.

Forhøjelse af dækningsgraden.

Forslaget om at hæve godtgørelsesprocenten til 50 skønnes at medføre årlige merudgifter for staten på knap 15 mill. kr. ved det gældende sagsomfang.

Forhøjelsen af godtgørelsesprocenten fra 32 til 50 - dvs. en forhøjelse af godtgørelsesbeløbet pr. sag på

godt 50 pct. - vil gøre ordningen mere attraktiv at benytte.

Der vil antagelig hyppigere blive benyttet sagkyndig bistand ved sagstyper, der allerede er omfattet af den gældende ordning. Det skønnes med stor usikkerhed, at der i dag benyttes sagkyndig bistand og udbetales tilskud i 15 pct. af de godtgørelsesberettigede sager. Hvis forhøjelsen af godtgørelsesprocenten til 50 resulterer i, at der fremover vil blive anvendt sagkyndig bistand i yderligere 5 pct. af sagerne, vil ordningen således blive en tredjedel dyrere. Forhøjelsen vil antagelig også medføre, at der i et vist omfang anvendes mere kvalificeret og dermed antagelig også dyrere sagkyndig bistand.

Set under ét skønnes det nuværende sagsomfang på ca. 2.600 sager at blive forøget til et sagsomfang på ca. 3.400 sager årligt. Statens merudgift herved skønnes med stor usikkerhed til 10 mill. kr. årligt.

Forslaget om forhøjelse af godtgørelsesprocenten til 50 skønnes således at medføre årlige merudgifter for staten på ca. 25 mill. kr. i alt.

Forslaget om, at der i sager, der videreføres på skattemyndighedernes initiativ såvel i det administrative system som ved domstolene, ydes skatteyderen fuld omkostningsgodtgørelse, dog fratrukket en egenbetaling på 15 pct., skønnes at medføre yderst beskedne merudgifter, idet sagsantallet skønnes til ca. 15 om året.

Udvidelser af ordningen.

Forslaget om at gøre en række nye sagstyper godtgørelsesberettigede, jf. bilag 1 til lovforslaget, skønnes med stor usikkerhed at medføre, at staten fremover skal udbetale godtgørelse i yderligere ca. 1.800 sager årligt. Godtgørelsesbeløbet skønnes i langt størstedelen af disse sager til 10 - 15.000 kr. pr. sag baseret på et omkostningsniveau i størrelsesordenen 20 - 30.000 kr. pr. sag.

Hvad angår sager ved EF-Domstolen og sager, der behandles efter EF-voldgiftskonventionen, vil der dog kunne blive tale om godtgørelse til store og komplicerede sager. Det er ikke muligt på forhånd at vurdere omfanget, men i de år, hvor sådanne sager fremkommer, vil der kunne blive tale om betydelige udgifter for staten.

Forslaget om at gøre sagsomkostninger, som er pålagt den skatte- og afgiftspligtige, godtgørelsesberettigede vil med udgangspunkt i, at Skatteministeriet tilkendes sagsomkostninger i størrelsesordenen 5 mill. kr. årligt, indebære årlige merudgifter på 2,5 mill. kr.

Ovennævnte udvidelser af ordningen skønnes med betydelig usikkerhed at medføre merudgifter for staten på ca. 25 mill. kr. årligt.

Forslaget om, at en tredjemand skal kunne yde et ikke-fradragsberettiget tilskud til dækning af en skatte- og afgiftspligtigs godtgørelsesberettigede udgifter, har ikke provenumæssige konsekvenser, idet tilskuddet er skattefrit for modtager og ikke reducerer den godtgørelse fra staten, som modtager i øvrigt er berettiget til.

Samlet virkning af lovforslaget.

Lovforslaget skønnes alt i alt at medføre årlige merudgifter for staten i størrelsesordenen 50 mill. kr. årligt i 2002 og efterfølgende år.

I 2001 skønnes merudgifterne at være i størrelsesordenen 35 mill. kr., idet den gældende tilskudsprocent til og med 2001 er 38 for personer.

I 2000 skønnes merudgifterne at være i størrelsesordenen 15 mill. kr., da de foreslåede regler kun får virkning for en del af året, og da der desuden må antages at gå noget tid, før den fulde virkning af forslaget slår igennem.

En del af de omkostninger, der ved gennemførelse af lovforslaget bliver berettigede til omkostningsgodtgørelse, fratrækkes i dag ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Dette betyder, at en del af statens udgifter ved en udvidelse af omkostningsgodtgørelsesordningen modsvares af en merindtægt i skat, fordi beløbet ikke længere vil blive fratrukket. Dette beløb er ikke modregnet i skønnet over merudgifterne til udvidelsen af ordningen.

Administrative konsekvenser for det offentlige og erhvervslivet

1. Under de provenumæssige konsekvenser er det skønnet, at forslaget vil medføre en merudgift til omkostningsgodtgørelse i 2000 i størrelsesordenen 15 mill. kr. Beløbet vil blive optaget på forslag til lov om tillægsbevilling for 2000 på § 09.21.05. Udgifter til sagkyndig bistand i skattesager m.v. (*Lovbunden*).

I 2001 er der skønnet en merudgift i størrelsesordenen 35 mill. kr. og i 2002 og følgende år skønnes en merudgift på 50 mill. kr. årligt. Beløbene vil blive indbudgetteret på forslag til finanslov for 2001 på § 09.21.05. Udgifter til sagkyndig bistand i skattesager m.v. (*Lovbunden*).

2. Forslaget medfører en forhøjelse af tilskudssatsen. I provenubemærkningerne er det skønnet, at forhøjelsen – udover den umiddelbare følge af, at godtgørelsen til de nuværende 2.600 sager forøges – vil berøre ca. 800 sager. Disse sager omfatter 1) klager,

der hidtil har været ført med bistand, men hvor det skønnes, at udgiften til bistanden forøges, 2) sager, der hidtil har været ført uden bistand, men hvor der fremover skønnes at ville medvirke bistand, samt 3) sager der ikke tidligere ville være påklaget.

Skønnet på 800 sager er behæftet med betydelig usikkerhed, og det er ikke muligt nærmere at skønne over fordelingen heraf på de ovennævnte tre grupper.

Forslaget medfører endvidere, at en række nye sagstyper inddrages under ordningen. Det drejer sig om ca. 1.800 sager, der i dag påklages, men hvor der ikke ydes omkostningsdækning. Langt størstedelen heraf - ca. 1.700 sager - vedrører Told•Skat, mens ca. 100 sager vedrører Landsskatteretten. Det skønnes, at inddragelsen af disse sagstyper under ordningen alene i begrænset omfang vil medføre, at der rejses sager, som ikke tidligere ville være blevet påklaget.

3. I relation til de administrative konsekvenser for det offentlige er det af betydning, hvor mange nye sager der rejses. Som anført er det ikke muligt nærmere at skønne herover, men der må dog påregnes en vis, men begrænset forøgelse af antallet af klagesager.

Hertil kommer øget administration vedrørende betaling af tilskud i de sager, hvor der ikke tidligere har været inddraget sagkyndig bistand, men hvor dette vil ske fremover.

Samlet skønnes det, at der alene vil blive tale om begrænsede, løbende administrative merudgifter for det offentlige, men skønnet er behæftet med betydelig usikkerhed.

Da lovforslaget har til formål at forbedre borgernes og virksomhedernes retssikkerhed, må det ikke medføre, at sagsbehandlingstiden ved klageinstanserne forøges. Skatteministeriet vil derfor følge udviklingen i antallet af klagesager og vurdere, om der er behov for en justering af ressourceindsatsen.

Hertil kommer engangsudgifter for Told•Skat på 1 mill. kr. til tilretning af edb-systemer samt information.

4. Forslaget skønnes ikke at have administrative konsekvenser for erhvervslivet.

Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

Høring

Forslaget har grundet behovet for en hurtig udmøntning af forslagene i Omkostningsdækningsudvalgets

betænkning været sendt til høring med en frist på 14 dage. Forslaget har ikke været forelagt Erhvervsministeriets Testpanel.

Forslaget har været sendt til høring hos følgende organisationer, myndigheder m.v., som også af Omkostningsdækningsudvalget blev bedt om forslag til ændringer af den gældende ordning:

Advokatrådet, Amtsrådsforeningen i Danmark, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Dansk Arbejdsgiverforening, Danmarks Automobilforhandler Forening, De Danske Bilimportører, FDM, Børsmæglerforeningen, Entreprenørforeningen, Erhvervenes Skatsekretariat, Finansrådet, Finansieringsinstituttet for Industri og Håndværk A/S, Danske Finansieringsselskabers Forening, Københavns Fondsbørs, Forsikring & Pension, Dansk Handel & Service, Det Danske Handelskammer, Håndværksrådet, Dansk Industri, InvesteringsForeningsRådet, Kommunernes Landsforening, Københavns Kommunes skatteforvaltning, Frederiksberg Kommunes skattedirektorat, Landsorganisationen i Danmark, Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, Landbrugsrådet, De danske Landboforeninger, Dansk Landbrugs Realkreditfond, Nationalbanken, Garantifonden for Danske Optioner og Futures, Realkreditrådet, Danmarks Rederiforening, Foreningen af Registrerede Revisorer, Skattechefforeningen, Skatterevisorforeningen, Danmarks Skibs-

kreditfond, Dansk Speditør Forening, Dansk Transport og Logistik, Erhvervenes Transportudvalg, Den Danske Dommerforening, Præsidenten for Københavns Byret, Præsidenten for retten i Odense, Præsidenten for retten i Roskilde, Præsidenten for retten i Århus, Præsidenten for retten i Aalborg, Dommerfuldmægtigforeningen, Præsidenten for Vestre Landsret, Præsidenten for Østre Landsret, Præsidenten for Højesteret, Foreningen af Arbejdsledere i Danmark, Danmarks Aktive Handelsrejsende, Specialarbejderforbundet i Danmark, Dansk Metal, Dansk Magisterforening, Dansk Tandlægeforening, Funktionærenes og Tjenestemændenes Fællesråd, Forbundet af Offentlige Ansatte, Danmarks Agentforening, Foreningen af Yngre Læger, Foreningen af Speciallæger, HK København, Gymnasieskolernes Lærerforening, Finansforbundet, Kvindeligt Arbejderforbund i Danmark, Husligt Arbejderforbund, og Foreningen af Danske Skatteankenævne.

Høringssvarene og kommentarer til de væsentligste forslag i høringssvarene er medtaget som bilag 2 til lovforslaget.

Forslaget har endvidere været sendt på høring i Statsministeriet, Justitsministeriet, Erhvervsministeriet og Miljø- og Energiministeriet samt i Landsskatte retten.

Sammenfatning af økonomiske og administrative konsekvenser

	Positive konsekvenser/ mindredgifter	Negative konsekvenser/ merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner	Ingen	Forslaget vil indebære merudgifter for staten i størrelsesordenen 50 mill. kr., dog kun 35 mill. kr. i 2001 og 15 mill. kr. i 2000.
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner	Ingen	Forslaget vil alene indebære en begrænset, løbende merudgift for det offentlige
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Forslaget skønnes at have positive økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Forslaget styrker borgernes retssikkerhed.	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter	

*Bemærkninger til de enkelte bestemmelser**Til § 1**Til § 33 A*

Til stk. 1

Efter de gældende regler ydes der tilskud til dækning af udgifter til sagkyndig bistand m.v., som er afholdt ved skatteankenævnet - bortset fra sager om forskudsregistrering - eller ved Landsskatteretten eller ved domstolsprøvelse af en sådan afgørelse. Tilskud ydes dog ifølge bestemmelsen i skattestyrelseslovens § 33 A ikke til bistandsudgifter vedrørende afgørelser om vurdering af fast ejendom. De tilskudsberettigede udgifter dækkes efter de gældende regler med 38 pct. for personer og med 32 pct. for selskaber. Fra 2002 vil tilskuddet til personer være på 32 pct.

Tilskuddet er fastsat således, at det modsvarer den skattemæssige værdi af et fradrag for udgifterne på laveste skattetrin. Da omkostningsdækningsloven blev gennemført i 1984, blev tilskuddet således fastsat til 50 pct. for personer og 40 pct. for selskaber og dødsboer, idet skatteprocenten for disse skattepligtige var henholdsvis 50 for personer på laveste skattetrin og 40 for selskaber og dødsboer. Sammenkædningen til skatteprocenten har betydet, at der ved justeringer af skattesatserne gennem årene har været gennemført tilsvarende reguleringer af tilskudssatsen.

Forslaget går ud på at løsrive tilskuddet fra dette historiske udgangspunkt og samtidig forhøje satsen til 50 pct. for dermed at skabe en bedre dækningsgrad af de skatte- eller afgiftspligtiges bistandsudgifter og dermed forbedre de skatte- eller afgiftspligtiges retssikkerhed.

Samtidig foreslås det, at der sker udvidelser af kredsen af godtgørelsesberettigede personer, jf. § 33 B, af de godtgørelsesberettigede udgifter, jf. § 33 C, samt af de godtgørelsesberettigede sagstyper, herunder ejendomsvurderingssager, jf. § 33 D samt bemærkningerne til de nævnte bestemmelser.

Som det fremgår af § 33 F foreslås det, at skatteministeren årligt afgiver en redegørelse til Folketinget om den udgiftsmæssige udvikling m.v. i sagerne, hvortil der kan ydes omkostningsgodtgørelse. I den forbindelse er det også tanken, at de adfærdsregulerende virkninger af en omkostningsgodtgørelse på 50 pct. vurderes, i det omfang dette er muligt.

Til stk. 2

En højere godtgørelse end på 50 pct. af den skatte- eller afgiftspligtiges bistandsudgifter, foreslås i de situ-

ationer, hvor sagen videreføres på skattemyndighedernes initiativ. Det drejer sig om følgende tilfælde:

- hvor en kommunal skatteansættelse vil blive ændret af en told- og skatteregion,
- hvor en skatteankenævnskendelse eller ejendoms-vurdering forelægges af Told•Skat for Ligningsrådet til ændring,
- hvor en landsskatteretskendelse indbringes for domstolene af Skatteministeriet eller
- hvor Skatteministeriet anker en landsretsdom til Højesteret.

I disse tilfælde - der kan afgrænses let, og som udgør et meget lille antal sager årligt - foreslås det, at der ydes den skatte- eller afgiftspligtige en omkostningsgodtgørelse, som svarer til fuld dækning med fradrag af en egenbetaling på 15 pct. af de godtgørelsesberettigede udgifter.

Baggrunden for forslaget om at yde en forhøjet godtgørelsesprocent i disse tilfælde er, at en sag som hovedregel videreføres af skattemyndighederne, fordi den er principiel. Det findes i den situation ikke rimeligt, at en skatte- og afgiftspligtig skal påføres yderligere omkostninger, som alene skyldes skattemyndighedernes interesse i at få prøvet sagen ved en højere instans, fordi den er principiel.

Det præciseres i bestemmelsens 2. pkt., at den forhøjede omkostningsgodtgørelse kun ydes til dækning af de bistandsudgifter, som den skatte- eller afgiftspligtige afholder ved den instans, hvortil skatte- og afgiftsmyndighederne har indbragt sagen til prøvelse. Indbringer Skatteministeriet således f.eks. en landsskatteretskendelse for landsretten, er det kun til den skatte- eller afgiftspligtiges udgifter til landsretsbehandlingen, at der kan ydes en forhøjet omkostningsgodtgørelse. Er den skatte- eller afgiftspligtige utilfreds med landsrettens afgørelse og anker denne til Højesteret, kan der alene ydes en omkostningsgodtgørelse på 50 pct. til den skatte- eller afgiftspligtiges bistandsudgifter ved Højesteret.

Hensigten med ikke at yde fuld dækning af den skatte- eller afgiftspligtiges bistandsudgifter i ovennævnte situationer er, at en sådan fuld dækning kan tilskynde til misbrug af ordningen.

Til stk. 3

Ifølge forslaget i 1. pkt., skal Landsskatteretten kunne bestemme, herunder ved forhåndstilsagn, at der skal ydes fuld omkostningsgodtgørelse for udgifter til syn og skøn i en sag ved Landsskatteretten.

Efter de gældende regler kan Landsskatteretten bestemme, at der skal ydes fuld omkostningsdækning til sådanne udgifter, hvis retten skønner, at syn og skøn kan tilføre sagen væsentlige oplysninger, der ikke

mere hensigtsmæssigt kan indhentes på en anden måde. Efter praksis kan det ske ved et forhåndstilsagn om dækning af klagerens udgifter hertil.

Formålet med at give Landsskatteretten mulighed for at kunne yde fuld omkostningsdækning i sager om syn og skøn har været at mindske antallet af landsskatteretssager, som bliver indbragt for domstolene. Adgangen til fuld dækning tilskynder således klageren til optimalt at søge en sag belyst ved Landsskatteretten, og dette tilgodeser hensynet til det ønskelige i, at den rigtige afgørelse træffes på et så tidligt tidspunkt i sagsforløbet som muligt.

Landsskatteretten har til brug for Omkostningsdækningsudvalgets arbejde oplyst, at kun meget få landsskatteretssager, hvori der har været foretaget syn og skøn, indbringes for domstolene. Landsskatteretten vurderer i øvrigt, at nedsættelsesprocenten (d.v.s. andelen af de sager, hvori den skatte- eller afgiftspligtige får helt eller delvis medhold) er væsentlig højere i de sager, hvori der har været foretaget syn og skøn, end i andre sager ved Landsskatteretten. Ordningen skønnes således at være klart procesbesparende.

Hvis der ikke var adgang til fuld omkostningsdækning i sager om syn og skøn i Landsskatteretten, må det antages, at en del klagerer muligvis ville vente med at begære syn og skøn, til sagen var indbragt for domstolene. Hvis klageren fik medhold ved domstolene, ville skattemyndighederne skulle dække udgifterne til syn og skøn efter retsplejelovens regler om sagsomkostninger, og hvis klageren ikke fik medhold, ville den pågældende kunne få udgifterne dækket efter de almindelige regler om omkostningsdækning. Uden Landsskatterettens mulighed for at give fuld omkostningsdækning, ville klageren således have et økonomisk incitament til at afvente domstolsbehandlingen, før den pågældende begærede syn og skøn.

I forslaget er det præciseret, at Landsskatterettens afgørelse om fuld dækning kan meddeles ved et forhåndstilsagn om, at også udgifter, der vil blive afholdt til syn og skøn, kan dækkes fuldt ud.

Angående 2. pkt., er det efter de gældende regler i sager om bindende forhåndsbesked ved Ligningsrådet muligt at få udmeldt syn og skøn, jf. skattestyrelseslovens § 20 B, stk. 5. Imidlertid dækkes udgifterne hertil ikke efter den gældende omkostningsdækningsordning.

Forslaget går ud på at gøre det muligt for Ligningsrådet at bestemme, at de udgifter, der er afholdt til syn og skøn i sager om bindende forhåndsbesked, skal godtgøres fuldt ud på tilsvarende måde, som Landsskatteretten i dag har mulighed for at bestemme, at der skal gives fuld omkostningsdækning til syn og skøn i

skatte- og afgiftssager. Samtidig gives der Ligningsrådet mulighed for at give den skatte- eller afgiftspligtige et forhåndstilsagn om fuld godtgørelse på samme måde, som Landsskatteretten har.

En sådan ordning vil betyde, at Ligningsrådet i sager om bindende forhåndsbesked kan meddele forhåndstilsagn om fuld omkostningsgodtgørelse, når rådet skønner, at syn og skøn kan tilføre sagen væsentlige oplysninger, der ikke mere hensigtsmæssigt kan indhentes på en anden måde.

En sådan forhåndstilsagnsordning ved Ligningsrådet skønnes at medvirke til at mindske antallet af sager om bindende forhåndsbesked, som bliver påklaget til Landsskatteretten. Dette støttes på erfaringerne med ordningen om fuld omkostningsdækning til syn og skøn ved Landsskatteretten. Som det fremgår af bemærkningerne til § 33 A, stk. 3, 1. pkt., indbringes der kun meget få sager for domstolene, hvori der har været foretaget syn og skøn. En gennemførelse af forslaget til denne bestemmelse skønnes derfor at have tilsvarende procesøkonomiske fordele.

Til stk. 4

Bestemmelsen om, at krav på omkostningsgodtgørelse ikke kan sælges, pantsættes eller på anden måde overdrages eller gøres til genstand for retsforfølgning eller modregning er kun ændret redaktionelt i forhold til de gældende regler.

Til § 33 B

Efter de gældende regler kan omkostningsdækning alene ydes til den skattepligtige, som sagen vedrører, eller til den skatte- eller afgiftspligtige i en retssag, som vedrører et eller flere spørgsmål, som Landsskatteretten har kunnet tage stilling til.

Efter forslaget til nr. 1 udvides denne kreds for det første med personer (fysiske eller juridiske, herunder dødsboer), som ifølge lovgivningen er klage- og søgsmålsberettigede i de sager, som er omfattet af forslaget til bestemmelsen i § 33 D. Udvidelsen i forhold til de gældende regler består i, at kredsen af godtgørelsesberettigede udvides i og med, at det foreslås, at der sker en udvidelse af de godtgørelsesberettigede sagstyper i forhold til den gældende ordning, jf. nærmere herom bemærkningerne til forslaget til bestemmelsen i § 33 D.

For det andet består udvidelsen i, at også personer, som i øvrigt må anerkendes som part i en sag, som er omfattet af bestemmelsen i § 33 D, må anses som godtgørelsesberettigede, jf. nr. 2. Spørgsmålet om, hvorvidt den pågældende kan anses som part, må afgøres efter de almindelige forvaltningsretlige regler.

Bestemmelsen kan tænkes anvendt i det tilfælde, hvor skattemyndighederne anerkender en aktionær som part i selskabets skattesag, hvor aktionæren i forbindelse med selskabets likvidation eller konkurs får overdraget retten til at føre selskabets skattesag, således at aktionæren får ret til det provenu, der måtte komme ud af skattesagen. I den situation er der tale om, at en anden end den skattepligtige, som sagen vedrører, fører en skattesag, som den pågældende har en direkte interesse i.

Et andet eksempel kunne være det tilfælde, hvor en sælger af et tomt overskudsselskab ønsker at føre selskabets skattesag og anerkendes som part i denne, fordi størrelsen af skattemyndighedernes erstatningskrav mod sælgeren har en direkte sammenhæng med selskabets skatteansættelse.

Endelig består udvidelsen i, at også tredjemænd, som myndighederne skønner kan have en retlig interesse i sagens udfald, og som derfor inddrages i sagen, betragtes som godtgørelsesberettigede, jf. nr. 3.

Landsskatteretten kan efter sin forretningsordens § 7, stk. 2, jf. bekendtgørelse nr. 563 af 2. juli 1999, anmode en tredjemand om at udtale sig til Landsskatteretten om bedømmelsen af et retsforhold mellem klageren og den pågældende tredjemand, fordi der er grund til at antage, at tredjemanden ønsker en anden skatte- eller afgiftsmæssig bedømmelse af retsforholdet lagt til grund ved afgørelsen af klagen, end den bedømmelse, klageren ønsker lagt til grund.

Er det f.eks. spørgsmålet, om et ægtefællebidrag er ydet under faktisk samlivsophævelse eller ej, kan dette spørgsmål have betydning for yderens ret til fradrag for bidraget og for modtagerens indtægtsførelse heraf. Forelægges et sådant spørgsmål for Landsskatteretten af den ene part, vil retten efter forretningsordenens § 7, stk. 2, typisk høre den anden part over spørgsmålet.

Også skatteankenævnene og andre skatte- og afgiftsmyndigheder inddrager i praksis i et vist omfang tredjemand, når det skønnes, at denne kan have en væsentlig interesse i afgørelsen af en skatte- eller afgiftspligtig sag.

Da en sådan tredjemand kan have behov for at antage sagkyndig bistand i anledning af sagen, foreslås det, at denne omfattes af kredsen af godtgørelsesberettigede.

Til § 33 C

Til stk. 1.

Bestemmelsen svarer til de gældende regler, bortset fra nr. 5 om pålagte sagsomkostninger og nr. 6 om ud-

gifter til en sagkyndigs udtalelse om, hvorvidt en skatte- eller afgiftspligtig bør gå videre med sin sag.

For så vidt angår pålagte sagsomkostninger - det foreslåede nye nr. 5 - følger det af retsplejelovens § 312, at den tabende part er pligtig at erstatte modparten de ham ved retssagen påførte udgifter, for så vidt parterne ikke selv har truffet en anden overenskomst, eller retten i særlige omstændigheder finder skellig grund til at gøre afvigelse fra denne regel.

Domstolene foretager en skønmæssig vurdering i hvert enkelt tilfælde af rimeligheden af de udgifter, som den vindende part har afholdt, og fastsætter herefter de pålagte sagsomkostninger.

Baggrunden for forslaget er at lette den skatte- eller afgiftspligtiges økonomiske byrder ved at skulle føre en skatte- eller afgiftssag. I den skatte- eller afgiftspligtiges vurdering af de økonomiske risici ved at skulle gå videre med en landsskatteretskendelse til domstolene indgår normalt - som et betydeligt element - risikoen for at blive pålagt at skulle betale sagsomkostningerne til modparten. Den skatte- eller afgiftspligtige kan nogenlunde skønne over størrelsen af sine egne afholdte omkostninger, mens den pågældende kun med betydelig usikkerhed kan skønne over Skatteministeriets omkostninger i forbindelse med sine overvejelser om, hvorvidt sagen skal føres. Usikkerheden kan have væsentlig betydning for den pågældende skatte- eller afgiftspligtige, da denne ikke kan vide, om de samlede omkostninger kan blive større, end vedkommende kan tale.

På den baggrund foreslås det, at der også ydes omkostningsgodtgørelse til pålagte sagsomkostninger.

For så vidt angår forslaget om godtgørelse til en sagkyndigs udtalelse over spørgsmålet om, hvorvidt en klage- eller retssag bør påklages eller prøves ved domstolene - det nye nr. 6 - er det erfaringen, at der i mange sager udarbejdes en sådan sagkyndig udtalelse, og at dette ofte sker i forbindelse med skift af rådgiver. Udgifterne til en sådan udtalelse kan i dag kun dækkes, hvis sagen faktisk påklages eller indbringes for domstolene.

For ikke at tvinge en skatte- eller afgiftspligtig til at videreføre sagen for derefter umiddelbart at hæve sagen igen, alene for at opnå omkostningsgodtgørelse for udgifterne til den sagkyndige udtalelse, foreslås det, at der også ydes omkostningsgodtgørelse til sådanne udgifter.

En udvidelse af ordningen på dette punkt vil også være til gavn for den myndighed, hvortil sagen ellers skulle indbringes. Denne myndighed undgår dermed at iværksætte visse administrative rutiner, ligesom det

statistiske billede af de sager, som de skatte- eller afgiftspligtige hæver, bliver mere retvisende.

Til stk. 2

Forslaget går ud på, at beregningen af omkostningsgodtgørelsen ikke skal reduceres med andre godtgjorte udgifter end eventuelle tilkendte sagsomkostninger og offentlig retshjælp, jf. nr. 1 og nr. 2. Dette har sammenhæng med forslaget under § 2 om muligheden for, at tredjemand kan yde et skattefrit tilskud til den godtgørelsesberettigede. Der henvises herom til bemærkningerne til denne bestemmelse. Indholdet af bestemmelsen i nr. 3, hvorefter de godtgørelsesberettigede udgifter reduceres med afgiftstilsvar, der kan fradrages som indgående moms, er uændret i forhold til de gældende regler.

Angående nr. 2 reduceres grundlaget for beregningen af omkostningsgodtgørelsen som nævnt med offentlig retshjælp.

Efter retsplejelovens § 128, stk. 1-4, har den skatte- eller afgiftspligtige mulighed for at opnå offentlig retshjælp i form af tilskud til dækning af en del af en advokatregning for navnlig rådgivning og udfærdigelse af enkelte skriftlige henvendelser af sædvanlig art, f.eks. en ansøgning om fri proces og processkrifter i retssager.

Det fremgår af bekendtgørelse nr. 1039 af 16. december 1999 om offentlig retshjælp ved advokater, at der ydes retshjælp til personer, som opfylder de samme økonomiske betingelser som for at få fri proces.

Efter bekendtgørelsens § 7, stk. 1, kan der gives *almindelig retshjælp* for et advokatvederlag af indtil 800 kr. inkl. moms. Heraf betaler staten 75 pct., og den retshjælpssøgende betaler resten. Der kan desuden gives *udvidet retshjælp* for et yderligere vederlag på indtil 1.830 kr. inkl. moms. Heraf betaler staten og den retshjælpssøgende hver halvdelen, jf. bekendtgørelsens § 7, stk. 2. Hvis retshjælpen gives i forbindelse med en ansøgning om fri proces, betaler staten hele vederlaget.

Offentlig retshjælp omfatter ikke sager, der verserer for offentlige myndigheder, hvor det må antages, at vejledning og bistand i fornødent omfang gives af myndigheden. Derimod gives der hjælp til at klage over disse myndigheders afgørelser. Hjælpen ydes i den forbindelse alene til at udarbejde en klageskrivelse til skatte- og afgiftsmyndigheden.

Til § 33 D

Til stk. 1

Bestemmelsen i nr. 1 svarer - hvad angår afgrænsningen af godtgørelsesberettigede sagstyper - til den

gældende bestemmelse i § 33 A, stk. 1. Dog er klager over forskudsregistreringen og klager over ejendomsvurderingen efter den gældende bestemmelse i § 33 A, stk. 1, ikke tilskudsberettigede i dag. Disse sager foreslås imidlertid gjort godtgørelsesberettigede.

Efter de gældende regler gives der tilskud til følgende klagesager:

- klagesager om skatteansættelser, herunder om skatteforbehold
- klager over afslag på genoptagelse af skatteansættelser, som efter gældende regler kan påklages til skatteankenævnene og Landsskatteretten
- klagesager til Landsskatteretten vedr. moms og afgifter
- klagesager til Landsskatteretten om fastsættelsen af toldbeløb
- klagesager til Landsskatteretten om indeholdelsespligt
- klagesager til Landsskatteretten om bindende forhåndsbesked, og
- klagesager til Landsskatteretten over afslag på skattefri aktieombytning og skattefri fusion, spaltning og tilførsel af aktiver.

Som nævnt udvides disse sagstyper efter forslaget med klagesager over forskudsregistreringen og klagesager over ejendomsvurderingen til Landsskatteretten.

For så vidt angår klager over *forskudsregistreringen* efter kildeskattelovens § 55 B er disse omfattet af forslaget som en godtgørelsesberettiget sagstype, fordi en klage over forskudsregistreringen efter Omkostningsdækningsudvalgets opfattelse i nogle tilfælde kan foregribe den ligningsmæssige behandling af et spørgsmål, ligesom der kan være tale om stor likviditetsmæssig belastning af den skattepligtige, såfremt dennes forskudsopgørelse ikke godkendes.

Der kan derfor i disse sager være behov for at antage sagkyndig bistand, hvilket er baggrunden for forslaget.

Hvad angår klager over *ejendomsvurderingen* til Landsskatteretten er disse sager medtaget i forslaget for at opnå en klargøring af retstilstanden. Efter den gældende skattestyrelseslovs § 33 A, stk. 1, 2. pkt., kan der ikke ydes tilskud vedrørende afgørelser om vurdering af fast ejendom. Omvendt følger det af vurderingslovens § 46, stk. 2, at skattestyrelseslovens kapitel 3 A om omkostningsdækning finder anvendelse ved klage til Landsskatteretten. Først for nylig har der været behov for at tage stilling til denne regelkonflikt, og omkostningsdækningsordningen er herefter blevet administreret i overensstemmelse med bestemmelsen i vurderingsloven. Antallet af klagesager ved Lands-

skatteretten vedr. ejendomsvurderingen er gennemsnitligt ca. 500 om året.

Retstilstanden på området foreslås derfor opretholdt og klargjort.

Efter forslaget nr. 2 udvides den gældende omkostningsdækningsordning med sager, som vedrører en klage til en told- og skatteregion, Told- og Skattestyrelsen eller Ligningsrådet over en afgørelse, som er truffet efter bemyndigelse fra skatteministeren.

De klagesager, som herefter vil være omfattet af bestemmelsen, er følgende sagstyper:

- 1) klage over afslag på omgørelse
- 2) klage over afslag på genoptagelse af en skatteansættelse
- 3) klage over afslag på anmodninger om bevilling eller dispensation.

Ad nr. 1

I det omfang en skatteansættelse hviler på en privatretlig disposition, kan skatteministeren efter skattestyrelseslovens § 37 C tillade, at en efterfølgende ændring af dispositionen tillægges virkning for skatteansættelsen (omgørelse), hvis en række nærmere angivne betingelser er opfyldt.

Efter sagsudlægningsbekendtgørelsen, jf. bekendtgørelse nr. 1070 af 17. december 1999, § 3, nr. 13, træffer den kommunale skattemyndighed afgørelse i 1. instans i sager om omgørelse, når den skattepligtige er en fysisk person eller et dødsbo. Er den skattepligtige en juridisk person, træffer den skatteansættende myndighed afgørelse i 1. instans, jf. bekendtgørelsens § 2 B, stk. 1, nr. 1. Efter sagsudlægningsbekendtgørelsens § 13 A, stk. 2, kan sådanne afgørelser påklages til Ligningsrådet. Afgørelsen kan herefter ikke påklages til en anden administrativ myndighed, jf. bekendtgørelsens § 14 A.

Da et afslag på at tillægge omgørelse af en privatretlig disposition virkning for skatteansættelsen ikke kan påklages til Landsskatteretten, er der i dag ikke adgang til omkostningsdækning for udgifter til sagkyndig bistand i forbindelse med klage over et afslag på omgørelse.

Omgørelse kommer på tale, hvis et skatteforbehold ikke kan anerkendes. Et skatteforbehold kan tages i forbindelse med en privatretlig disposition, som således gøres betinget af, at dispositionen tillægges nærmere angivne skatteretlige virkninger. For at skatteforbeholdet kan anerkendes i skatteretlig henseende, må en række betingelser, som er nævnt i skattestyrelseslovens § 37 B, være opfyldt.

Endvidere kan omgørelse komme på tale, hvis der ikke er taget skatteforbehold. Hvis det tillades, at en

omgørelse af en privatretlig disposition tillægges virkning for skatteansættelsen, således at denne skal ændres i overensstemmelse med den omgjorte disposition, vil det betyde, at skatteansættelsen for det pågældende indkomstår skal genoptages.

Efter den gældende omkostningsdækningsordning er der adgang til omkostningsdækning i klagesager om skatteforbehold, hvortil omgørelsessagerne knytter sig. Ligeledes er omgørelsessagerne knyttet til genoptagelsessagerne, hvor der i dag er omkostningsdækning for hovedparten af de sager, der behandles efter de nye regler i skattestyrelseslovens § 34 og § 35.

På den baggrund foreslås det, at der ydes omkostningsgodtgørelse til udgifter til sagkyndig bistand mv. ved klage til Ligningsrådet over afslag på at tillægge en omgørelse af en privatretlig disposition virkning for en skatteansættelse.

Ad nr. 2

Efter reglerne i skattestyrelsesloven kan en skattepligtig anmode om at få sin skatteansættelse genoptaget inden for en frist på 3 år, jf. § 34, og kan desuden i en række særlige situationer få sin ansættelse genoptaget uden for denne frist, jf. § 35.

Forslaget omfatter klagesager om genoptagelse af skatteansættelser på skatteyderens foranledning. Afhængig af hvilket indkomstår genoptagelsessagen vedrører, er nogle genoptagelsessager allerede i dag omfattet af omkostningsdækningsordningen, idet disse klagesager behandles af skatteankenævnet og Landsskatteretten. I nedenstående oversigt angives, hvilke klagesager på dette område, som der i dag ydes tilskud til.

Hensynet til lige behandling i omkostningsgodtgørelsesmæssig henseende af de genoptagelsessager, som i dag er omfattet af omkostningsdækningsordningen, og af de sager, som ikke er, taler for at yde omkostningsgodtgørelse i alle disse sager.

Retssikkerhedshensyn tilsiger, at klager over afslag på genoptagelse både inden for og uden for 3-årsfristen i godtgørelsesmæssig henseende behandles som klager over selve skatteansættelsen. Målet med en genoptagelsessag er - uanset om genoptagelse sker inden for eller uden for 3-årsfristen - at nå frem til den materielle rigtige skatteansættelse af skatteyderens indkomst for det pågældende år, således at også forhold, som skatteyderen først bliver bekendt med efter selvangivelsestidspunktet, kan indgå i skatteansættelsen. Forslaget vil medvirke til, at dette sker.

Oversigt over klagesager om genoptagelse, som der i dag ydes tilskud til

Indkomstår	Hjemmel	Myndigheder	Tilskud i dag?*
Før 1990	Udenfor 5 årsfristen: Bevilling, jf. tidl. SSL § 29, stk. 4	Told- og skatteregionen → Told- og Skattestyrelsen	Nej
1990 - 1996 (lovbekg. nr. 526 af 3. juli 1998)	Indenfor 3 årsfristen: SSL § 4, stk. 1	Den kommunale skattemyndighed → skatteankenævnet → Landsskatteretten	Ja
	Udenfor 3 årsfristen: SSL § 4, stk. 2	Told- og skatteregionen → Told- og Skattestyrelsen (Told- og skatteregionen → Ligningsrådet)	Nej
1997 og senere (lovbekg. nr. 531 af 25. juni 1999)	Inden for 3 årsfristen: SSL § 34, stk. 2	Den kommunale skattemyndighed → skatteankenævnet → Landsskatteretten	Ja
		Den skatteansættende myndighed (juridiske personer) → Landsskatteretten	
	Uden for 3 årsfristen: SSL § 35, stk. 1, nr. 1-8 og nr. 10	Den kommunale skattemyndighed → skatteankenævnet → Landsskatteretten	Ja
	Uden for 3 årsfristen: SSL § 35, stk. 1, nr. 9	Told- og skatteregionen → Told- og Skattestyrelsen	Nej

*Der gives kun tilskud, når der er tale om en klagesag eller en domstolssag

Som det fremgår af oversigten, er de genoptagelses-sager, der klagebehandles i Told- og Skattestyrelsen, og som der efter forslaget skal kunne ydes omkostningsgodtgørelse til, sager om genoptagelse af følgende skatteansættelser:

- Ansættelserne for indkomstårene før 1990 uden for 5-årsfristen,
- ansættelserne for indkomstårene 1990-1996 uden for 3-årsfristen samt
- ansættelserne for 1997 og senere, uden for 3-årsfristen, i tilfælde, hvor genoptagelse beror på, om der er begået ansvarspådragende fejl ved ligningen, jf. skattestyrelseslovens § 35, stk. 1, nr. 9.

Ad nr. 3.

Efter den gældende omkostningsdækningsordning er der ikke adgang til dækning for udgifter til sagkyndig bistand, der er forbundet med en klage over et afslag på en bevilling eller dispensation.

En bevilling eller dispensation er en tilladelse til, at en skatte- eller afgiftspligtigs forhold behandles på en lempeligere måde end efter de almindelige regler.

En klage over et afslag på en anmodning om en bevilling eller dispensation kan på samme måde som en klage over en bindende forhåndsbesked - som i dag er tilskudsberettiget - siges at have en procesbesparende funktion i og med, at en imødekommelse af klagen eller et afslag vil kunne lægges til grund ved ligningen og dermed afværge en eventuel klagesag i ligningssystemet.

Hertil kommer, at afgørelsen i en bevillings- eller dispensationssag kan have væsentlig betydning for klagerens skattemæssige stilling, ligesom sagerne kan dreje sig om betydelige beløb.

Dette gælder i høj grad for klagesager vedrørende et afslag på en bevilling eller dispensation, hvor spørgsmålet om, hvorvidt bevillingen eller dispensationen skal gives, afhænger af en egentlig juridisk vurdering af ansøgerens forhold, og i mindre grad i sager, der er

af ren administrativ karakter. Af administrative grunde er det imidlertid ikke fundet hensigtsmæssigt at lade spørgsmålet om omkostningsgodtgørelse bero på en vurdering af, hvorvidt der har været tale om en egentlig juridisk vurdering af ansøgerens forhold eller ej.

På den baggrund foreslås alle klagesager om bevillinger og dispensationer som udgangspunkt omfattet af ordningen, således som det fremgår af bekendtgørelsen om sagsudlægning. I denne bekendtgørelse er det fastsat, hvem der træffer afgørelse i de sager, som skatteministeren er bemyndiget til at træffe afgørelse i i henhold til forskellige skatte- og afgiftslove. Endvidere er det i denne bekendtgørelse fastsat, hvortil sådanne afgørelser kan påklages.

Det bemærkes dog, at det må antages, at der i mange bevillings- og dispensationssager ikke benyttes sagkyndig bistand, og i det omfang der benyttes sagkyndig bistand i sådanne sager, er denne bistand formentlig ikke så omfattende, som f.eks. i en sag om skatteansættelsen.

Som eksempler på bevillings- og dispensationssager, hvor sagkyndig bistand typisk optræder, kan nævnes tilladelse til påbegyndelse af afskrivning på afskrivningsberettigede aktiver til brug for en forsøgs- eller forskningsvirksomhed før igangsættelsen af erhvervsvirksomheden. Endvidere kan nævnes sager om anmodning om helt eller delvis eftergivelse af betydelige skattebeløb f.eks. som led i en generel akkord. Som eksempler på bevillings- og dispensationssager, hvor sagkyndig bistand ofte ikke optræder, kan nævnes bestemmelsen om forlængelse af fristen for udligning af negativ saldo i afskrivningslovens § 8 samt bestemmelsen om henstand med selvangivelsesfristen i skattekontrollovens § 4, stk. 4.

Efter forslaget til bestemmelsen i nr. 3 skal der ydes omkostningsgodtgørelse til udgifter til sagkyndig bistand m.v. i forbindelse med en anmodning til et skatteankenævn eller Landsskatteretten om genoptagelse af vedkommende myndigheds egen tidligere afgørelse.

Efter de gældende regler i skattestyrelseslovens § 29, stk. 1, og 2, kan Landsskatteretten efter anmodning fra klageren genoptage en sag, der er påkendt eller afvist af Landsskatteretten, hvis visse betingelser er opfyldt. Ligeledes kan et skatteankenævn under visse betingelser genoptage en sag, der er påkendt eller afvist af skatteankenævnet, jf. skattestyrelseslovens § 22.

Der er ikke efter de gældende regler mulighed for at yde omkostningsdækning til udgifter til sagkyndig bi-

stand, der er forbundet med indgivelse af en sådan anmodning.

Bliver skatteyderen opmærksom på nogle nye oplysninger, som ikke tidligere har været fremme, heller ikke da skatteankenævnet eller Landsskatteretten traf afgørelse, vil det alt andet lige være procesbesparende, at skatteyderen beder om genoptagelse af skatteankenævnets eller Landsskatterettens kendelse frem for at indbringe sagen for en højere instans.

Forslaget om at yde omkostningsgodtgørelse i disse situationer må således antages at have procesøkonomisk fordele, ligesom det vil medvirke til, at den rigtige afgørelse træffes så tidligt som muligt i klagesystemet.

Efter forslagets nr. 4 kan der ydes omkostningsgodtgørelse i EF-Domstolssager vedrørende skatter eller afgifter, hvor den godtgørelsesberettigede er part.

I dag ydes der alene omkostningsdækning for udgifter afholdt i forbindelse med en præjudiciel forelæggelse for EF-Domstolen - d.v.s. i sager, hvor en dansk ret i anledning af en konkret tvist mellem skatte- og afgiftsmyndighederne på den ene side og den skatte- eller afgiftspligtige på den anden side vælger at spørge EF-Domstolen om, hvorledes en eller flere EU-bestemmelser - af betydning for sagens afgørelse - skal forstås. I forbindelse med præjudicielle forelæggelser for EF-Domstolen skal parterne afgive diverse skriftlige indlæg i sagen samt procedere denne for domstolen.

Efter forslaget er der fortsat adgang til dækning af udgifter afholdt i forbindelse med en præjudiciel forelæggelse.

Skatte- eller afgiftspligtige har også mulighed for at optræde direkte som part ved EF-Domstolen i de såkaldte annullationssager, passivitetssager og erstatningssager.

I det omfang dette sker, foreslås det, at bistandsudgifterne i disse sager gøres godtgørelsesberettigede.

Det bemærkes, at EF-Domstolen efter artikel 35 i domstolsstatuten træffer afgørelse om sagsomkostningerne. Da denne afgørelse i praksis beror på et skøn, er det ikke altid givet, at de omkostninger, som den skatte- eller afgiftspligtige har afholdt, bliver dækket fuldt ud. Derved bliver spørgsmålet om godtgørelse af de resterende udgifter aktuelt.

Som et eksempel på et *annullationssøgsmaal* kan nævnes den situation, hvor en virksomhed finder, at en retsakt (beslutning eller forordning) er ugyldig, idet den er formuleret så snævert, at den i realiteten har karakter af en beslutning over for den pågældende virksomhed, f.eks. vedrørende anti-dumpingtold. I

disse tilfælde kan virksomheden eventuelt have en interesse i at anlægge et annullationssøgsmaal.

Som et eksempel på et *passivitetssøgsmaal* kan nævnes den situation, hvor en skatte- eller afgiftspligtig indbringer en klage til EF-Domstolen over, at en EU-institution, f.eks. Kommissionen, i strid med traktaten har undladt at træffe afgørelse i forhold til den skatte- eller afgiftspligtige efter at være blevet opfordret her til, jf. artikel 232.

Som et eksempel på et *erstatningssøgsmaal* kan nævnes den situation, at en skatte- og afgiftspligtig ikke ønsker at anlægge et annullationssøgsmaal eller et sagsanlæg ved de nationale domstole i en sag om skatter eller afgifter, herunder begære præjudiciel forelæggelse for EF-Domstolen, men ønsker at anlægge et erstatningssøgsmaal mod den EU-institution, der har udstedt den pågældende omtvistede retsakt, jf. artikel 235.

Efter forslaget nr. 5 kan der ydes godtgørelse til bistandsudgifter i klagesager vedrørende EF-voldgiftskonventionen (90/436/EØF) offentliggjort i EFT nr. L 225 af 20/8 1990.

Formålet med voldgiftskonventionen er at undgå den økonomiske dobbeltbeskatning, som opstår, når et »foretagende« får forhøjet sin skattepligtige indkomst ved en »armslængdejustering«, uden at der gennemføres en korreponderende regulering af indkomsten for det nærtstående foretagende i et andet land.

Foretagenderne kan påberåbe sig voldgiftskonventionen, når der er foretaget en korrektion af vilkårene for deres kommercielle eller finansielle forbindelser.

Efter konventionen skal en stat, der vil foretage korrektion af indkomstopgørelsen i et foretagende som følge af armslængderegler, underrette foretagendet i god tid. Dette indebærer, at foretagendet skal have tid til at underrette det andet foretagende, som igen skal informere myndighederne i den stat, hvori det er hjemmehørende, om korrektionen. Her i landet sker underretningen i form af en såkaldt agterskrivelse, hvori der er angivet en høringsfrist på ikke under 15 dage, jf. skattestyrelseslovens § 3, stk. 4.

Hvis staterne ikke er enige om korrektionen, og en løsning på problemet ikke har fundet sted inden to år, nedsættes et rådgivende udvalg (voldgiftsudvalget), der skal tage stilling til fordelingen af indkomsten mellem foretagenderne. Udvalget består af repræsentanter for skattemyndighederne i de involverede stater og af nogle uafhængige medlemmer, der udpeges af de involverede skattemyndigheder.

Foretagenderne kan forelægge voldgiftsudvalget alle oplysninger eller dokumenter, som de ønsker at påberåbe sig med henblik på den afgørelse, der skal

træffes. Foretagenderne har desuden i visse situationer pligt til at fremlægge en række oplysninger m.v., ligesom de har pligt til at give fremmøde eller lade sig repræsentere for udvalget.

Spørgsmål, der omfattes af konventionen, kan efter interne danske regler ikke behandles i et rådgivende udvalg, hvis spørgsmålet indbringes for danske domstole. Hvis armslængdespørgsmålet først er afgjort ved landsretten eller Højesteret, vil der ikke kunne igangsættes en voldgiftsprocedure efter konventionen. Armslængdespørgsmålet kan dog behandles i det administrative rekursystem, d.v.s. til og med Landskatteretten, samtidig med at det behandles efter proceduren i voldgiftskonventionen.

Da der ved behandlingen af en sag efter EF-voldgiftskonventionen utvivlsomt kan være behov for antagelsen af sagkyndig bistand, ligesom afklaringen af armslængdespørgsmålet har betydning for skatteansættelsen, hvortil der kan ydes tilskud til sagkyndig bistand, når sagen behandles i det administrative klagesystem, foreslås det, at der også ydes omkostningsgodtgørelse fra det tidspunkt, hvor en klage indgives til Told- og Skattestyrelsen med henblik på at få ophævet en dobbeltbeskatning.

Endvidere foreslås det, at der tilsvarende bliver mulighed for at yde omkostningsgodtgørelse i tilfælde, hvor en skattepligtig bliver involveret i en konventionssag, fordi det udenlandske foretagende, der er interesseforbundet med den skattepligtige, henvender sig til skattemyndighederne i det andet land med henblik på at få ophævet dobbeltbeskatningen. For at undgå forskelsbehandling i de to situationer, hvor det er muligt for et dansk foretagende at blive involveret i en konventionssag, foreslås det således, at der ydes omkostningsgodtgørelse i begge situationer.

Til stk. 2.

Efter forslaget er klager til Told- og Skattestyrelsen i sager vedrørende told og afgifter samt i sager om arbejdsgiverkontrol på nær hæftelsessager ikke omfattet af godtgørelsesordningen.

Hvad angår de sager om *told og afgifter*, som kan påklages til Told- og Skattestyrelsen, er der tale om sager, der ikke vedrører told- eller afgiftsgrundlaget, idet sådanne klagesager går til Landsskatteretten. Derimod er der tale om sager om registrering, regnskab, betaling, kontrol o.lign., d.v.s. sager, der først og fremmest har karakter af at vedrøre en praktisk gennemførelsesforanstaltning, hvor sagkyndig bistand ikke er påkrævet.

Hvad angår sagerne om *arbejdsgiverkontrol* kan der efter de gældende regler ydes omkostningsdæk-

ning til sagkyndig bistand i sager om indeholdelse af A-skat, arbejdsmarkedsbidrag (AM-bidrag) og det særlige pensionsopsparingsbidrag (SP-bidrag) ved Landsskatteretten.

Afgørelser om *indeholdelsespligt* for A-skat, AM-bidrag og SP-bidrag træffes af told- og skatteregionerne. En afgørelse om indeholdelsespligt skal enten ledsages af en afgørelse om hæftelse, og / eller af et pålæg til arbejdsgiveren om for fremtiden at indeholde A-skat m.v. i tilsvarende ydelser. Ledsages afgørelsen om indeholdelsespligt af en afgørelse om hæftelse, skal arbejdsgiveren indbetale det ikke-indeholdte eller for lidt indeholdte beløb til skatte- og afgiftsmyndighederne.

En afgørelse om indeholdelsespligt / et pålæg har således en indgribende karakter for den indeholdelsespligtige, der skal indbetale den ikke-indeholdte eller for lidt indeholdte A-skat m.v. og herefter - måske forgæves - søge regres hos indkomstmottageren. Imidlertid kan afgørelserne herudover også få betydning for den indeholdelsespligtiges administration, udbetaling af skattefrie godtgørelser m.v.

Afgørelser om den indeholdelsespligtiges hæftelse for A-skat træffes af told- og skatteregionerne efter reglerne i kildeskattelovens § 69, og afgørelser om arbejdsgiverens hæftelse for AM-bidrag og SP-bidrag træffes af regionerne i medfør af arbejdsmarkedsfondslovens § 15, stk. 3, jf. ATP-lovens § 17 f, stk. 1.

For afgørelser i sager vedrørende registrering, regnskab, betaling, kontrol o.l., herunder hæftelse, d.v.s. sager, der først og fremmest har karakter af at vedrøre en praktisk gennemførelsesforanstaltning, er der klageadgang til Told- og Skattestyrelsen. Dette betyder, at der efter de gældende regler ikke er adgang til omkostningsdækning i disse sager.

Da afgørelser om indeholdelsespligt og afgørelser om hæftelse følges ad, må det antages, at den sagkyndige bistand som alt overvejende hovedregel retter sig mod begge afgørelser. En afgørelse om hæftelse kan desuden på samme måde som afgørelsen om indeholdelsespligt have en indgribende karakter for den indeholdelsespligtige, og der kan forekomme situationer, hvor kun afgørelsen om hæftelse ønskes påklaget.

I en situation, hvor der slet ikke er sket indeholdelse, eller der er indeholdt for lidt, hæfter den indeholdelsespligtige for det ikke-indeholdte beløb, medmindre vedkommende kan godtgøre, at denne ikke har udvist forsømmelighed, jf. kildeskattelovens § 69, stk. 1. Også i den situation kan det tænkes, at der er behov for sagkyndig bistand.

På den baggrund foreslås det, at klagesager om hæftelsen omfattes af de godtgørelsesberettigede sagsty-

per, mens der ikke ydes omkostningsgodtgørelse i de øvrige afgørelser om arbejdsgiverkontrol, der kan påklages til Told- og Skattestyrelsen.

Til stk. 3.

Efter forslaget ydes der endvidere godtgørelse ved domstolsprøvelsen af afgørelser i sager, som er godtgørelsesberettigede efter § 33 D, stk. 1, nr. 1-3, og stk. 2. Efter de gældende regler om omkostningsdækning ydes der også tilskud til bistandsudgifter, som er afholdt i forbindelse med prøvelsen af en tilskudsberettiget skatte- eller afgiftssag ved domstolene, og som ikke på anden måde er godtgjort, f.eks. i form af tilkendte sagsomkostninger.

Til § 33 E

Efter forslaget gives der skatteministeren bemyndigelse til at fastsætte nærmere bestemmelser om de krav til dokumentation, som skal være opfyldt, for at der kan ydes omkostningsgodtgørelse, herunder hvilke oplysninger som myndighederne kan kræve oplyst på ansøgningsblanketten som betingelse for at yde omkostningsgodtgørelsen.

Til § 33 F

Efter forslaget skal skatteministeren årligt afgive en redegørelse til Folketinget om den udgiftsmæssige udvikling m.v. i sager, hvortil der kan ydes omkostningsgodtgørelse.

Formålet med forslaget er at følge udviklingen på området med henblik på senere eventuelle ændringer af ordningen.

Redegørelserne, der skal basere sig på indberetninger fra told- og skatteregionerne til Told- og Skattestyrelsen og Told- og Skattestyrelsens egne tal, skal bl.a. indeholde oplysninger om

- antallet af sager, hvori der er udbetalt omkostningsgodtgørelse
- hvor store beløb, der samlet er udbetalt årligt
- hvor store beløbene er - fordelt på de enkelte instanser, herunder til syn og skøn, og fordelt på personer og selskaber samt
- hvilke sagstyper, der er tale om.

Desuden skal redegørelserne - i det omfang dette er muligt - belyse den adfældsregulering hos de godtgørelsesberettigede, som nærværende lovforslag eventuelt vil medvirke til.

Til §§ 33 G og 33 H

Bestemmelserne angår de strafferetlige konsekvenser af at afgive urigtige oplysninger m.v. til myndig-

hederne til brug for beregningen af omkostningsgodtgørelsen. Der er kun tale om redaktionelle ændringer.

Til § 2

Til nr. 1

Bestemmelsen indeholder alene en redaktionel ændring.

Til nr. 2

Efter de gældende regler skal tilskud fra almennyttige fonde til dækning af udgifter, der er tilskudsberettigede efter skattestyrelseslovens § 33 B, ikke medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Et sådant tilskud fragår efter den gældende omkostningsdækningsordning i beregningsgrundlaget for omkostningsdækning, jf. skattestyrelseslovens § 33 B, stk. 2.

Efter forslaget kan alle, herunder også almennyttige fonde, men også andre fysiske og juridiske personer, som f.eks. sammenslutninger, faglige foreninger og interesseorganisationer samt arbejdsgivere som udgangspunkt yde et skattefrit tilskud til den godtgørelsesberettigede til dækning af dennes udgifter til sagkyndig bistand m.v.

Forslaget skal ses i sammenhæng med forslaget til bestemmelsen i § 7 Q, stk. 2, hvorefter det tilskud, som en sådan tredjemand vil kunne yde, som udgangspunkt ikke er fradragsberettiget hos denne, jf. dog nærmere bemærkningerne til denne bestemmelse nedenfor.

Endvidere skal forslaget ses i sammenhæng med forslaget til bestemmelsen i skattestyrelseslovens § 33 C, stk. 2, hvoraf det fremgår, at det foreslåede tilskud fra tredjemand ikke reducerer de godtgørelsesberettigede udgifter.

Baggrunden for forslaget er, at det generelt findes gavnligt, at der ydes økonomisk støtte til førelsen af principielle skatte- og afgiftssager, således at en uklar retstilstand, der har betydning for mange personer, kan afklares hurtigst muligt. Dette er såvel i de skatte- eller afgiftspligtiges interesse som i myndighedernes interesse. Omkostningsdækningsudvalget har derfor været af den opfattelse, at det ville være rimeligt, om udgifter til sagkyndig bistand m.v. i principielle sager kunne godtgøres med en forhøjet godtgørelsessats.

Det har imidlertid været Omkostningsdækningsudvalgets vurdering, at det ikke er muligt at foretage en klar afgrænsning af de skatte- eller afgiftssager, som er principielle, ligesom det ikke er muligt at foretage en klar afgrænsning af de foreninger og sammenslutninger, som typisk understøtter principielle sager økonomisk.

Forslaget skønnes i et vist omfang at råde bod på dette forhold, idet den manglende fradragsret for tilskuddet hos tredjemand i praksis vil betyde, at tilskuddet i almindelighed kun ydes, når dette hos yderen er motiveret ud fra en retlig interesse for afgørelsen i den skatte- eller afgiftspligtiges sag.

Forslaget skønnes således at tilskynde skatte- og afgiftspligtige, der mener, at deres sag er principiel, til at føre sagen, hvis andre, der tillige finder sagen principiel, har mulighed for at yde tilskud hertil på fordelagtige vilkår.

Det forekommer, at en faglig organisation eller forening indtræder som *mandatar* for et medlem i medlemmets skattesag, fordi foreningen finder sagen principiel og af betydning for den pågældende faggruppe. Dette kan efter den gældende praksis ske uden skattemæssige konsekvenser for medlemmet. Det skyldes, at foreningen i denne situation varetager medlemmernes generelle interesse, og det kan bero på en tilfældighed, at netop dette medlems sag bliver ført som »prøvesag«.

Efter de gældende regler er det alene medlemmet, hvis sag foreningen fører som mandatar, der er tilskudsberettiget og kun i relation til de bistandsudgifter, der påhviler medlemmet. Foreningen som sådan er ikke tilskudsberettiget med hensyn til de udgifter, foreningen afholder som mandatar for et medlem.

Hvis medlemmet selv afholder udgifterne til sagkyndig bistand m.v., men foreningen yder et tilskud til medlemmet, er dette tilskud efter de gældende regler skattepligtigt for medlemmet og fragår i beregningsgrundlaget for omkostningsdækning.

Det findes ikke rimeligt, at der er forskel på den skattemæssige behandling af den støtte, som en forening yder til et medlem, når foreningen optræder som mandatar, og den støtte, foreningen yder, når den økonomisk støtter et medlem, der selv har afholdt udgiften til sagkyndig bistand.

Forslaget ophæver denne forskelsbehandling. Samtidig får foreningen »del« i omkostningsgodtgørelsen på den måde, at den godtgørelse, der udbetales til medlemmet, vil have betydning for størrelsen af det tilskud, foreningen skal udbetale til medlemmet for at holde den pågældende skadesløs.

Det beløb, der er nævnt i bestemmelsens 1. pkt., kan kun holdes uden for indkomstopgørelsen hos modtageren, i det omfang det med tillæg af den udbetalte omkostningsgodtgørelse og andre godtgjorte udgifter ikke overstiger den godtgørelsesberettigedes samlede udgifter til sagkyndig bistand m.v.

Dækkes der således mere end nettoudgiften til sagkyndig bistand (bruttoudgiften fratrukket eventuelt

andre godtgjorte udgifter), vil »overskuddet« være skattepligtigt som andre tilskud / gaver fra tredjemand.

Af hensyn til den ligningsmæssige behandling af sådanne spørgsmål, kan der i et vist omfang være behov for en oplysningspligt for tredjemand om ydelsen af disse tilskud. Spørgsmålet er nærmere behandlet nedenfor i bemærkningerne til lovforslagets § 3.

Ud over betingelsen om, at det tilskud, som tredjemand kan yde til den skatte- eller afgiftspligtiges sag, ikke må overstige de samlede godtgørelsesberettigede udgifter, stilles det endvidere som betingelse for skattefriheden, at tilskuddet er ydet som følge af en retlig interesse i, at sagen føres. Denne retlige interesse vil som udgangspunkt være dokumenteret ved, at der ydes et tilskud på trods af, at der ikke er fradragsret hos yderen af tilskuddet.

Forslaget bygger på den antagelse, at en person, der vil yde et skattefrit ikke-fradragsberettiget tilskud til dækning af en skatte- eller afgiftspligtiges udgifter til sagkyndig bistand i en sag, højst sandsynligt vil have en retlig interesse i, at sagen føres.

Navnlig i tilfælde, hvor der foreligger et generelt interessesammenfald mellem yder og modtager, hvilket eksempelvis vil være tilfældet i familieforhold, hovedaktionærforhold eller koncernforhold, må det dog i forbindelse med ligningen påses, at tilskuddet ikke er ydet som følge af det generelle interessesammenfald, således at tilskuddet reelt dækker over noget andet end ønsket om at støtte den skatte- eller afgiftspligtiges sag, men som følge af en konkret, retlig interesse i sagen.

Til nr. 3

Efter de gældende regler i fondsbeskatningsloven og selskabsskatteoven kan fonde, foreninger m.v. foretage fradrag for uddelinger og udlodninger. Disse regler foreslås ikke ændret, jf. 1. pkt i stk. 2.

Efter fondsbeskatningslovens § 4, stk. 1, kan fonde og foreninger, der er omfattet af lov om fonde og visse foreninger, jf. lovbekendtgørelse nr. 698 af 11. august 1992 med senere ændringer, eller lov om erhvervsdrivende fonde, jf. lovbekendtgørelse nr. 547 af 20. juni 1996 med senere ændringer, foretage fradrag for uddelinger til almenvelgørende eller på anden måde almennyttige formål. Hvorvidt modtageren er skattepligtig af uddelingen, har ikke betydning for giverens fradragsret.

Efter fondsbeskatningslovens § 4, stk. 2, kan fonde og foreninger (interessesammenslutninger) foretage fradrag for uddelinger, der sker til fyldestgørelse af vedtægtsmæssige formål, der ikke er almenvelgøren-

de eller almennyttige, når modtageren ifølge reglerne om subjektiv skattepligt er skattepligtig til Danmark.

Arbejdsgiverforeninger, fagforeninger og andre faglige sammenslutninger (arbejdsmarkedssammenslutninger) kan efter fondsbeskatningslovens § 8, stk. 2, foretage fradrag for udgifter, der vedrører indtægter, der er skattepligtige, d.v.s. indkomst ved erhvervmæssig virksomhed, renter, udbytter, ejendomsavancer, aktieavancer, kursgevinster m.v. Foreningerne er således ikke skattepligtige af kontingentindtægter, og dermed er der ikke fradrag for ydelser til medlemmer. Disse foreninger kan også foretage fradrag som nævnt i fondsbeskatningslovens § 4, stk. 1, men ikke efter § 4, stk. 2.

Efter selskabsskatteovens § 3, stk. 2, kan foreninger m.v., der er skattepligtige efter selskabsskatteovens § 1, stk. 1, nr. 6, fradrage udlodninger til fyldestgørelse af vedtægtsmæssige formål, der kan anses for almenvelgørende eller på anden måde almennyttige. Skattepligtige efter selskabsskatteovens § 1, stk. 1, nr. 6, er foreninger, Kooperationer, stiftelser mv., der ikke er omfattet af fondsbeskatningsloven. Skattepligten omfatter alene indtægt ved erhvervmæssig virksomhed samt fortjeneste og tab ved afståelse, afhændelse eller opgivelse af formuegoder, der har eller har haft tilknytning til den erhvervmæssige virksomhed.

Efter 2. pkt. i stk. 2 foreslås det, at et tilskud, som bliver ydet som led i et ansættelsesforhold eller som led i en aftale om personligt arbejde i øvrigt som udgangspunkt, anses for at være et løntillæg til modtageren og derfor skal indtægtsføres hos denne, hvis arbejdsgiveren m.v. fradrager beløbet i sin skattepligtige indkomst.

For tilskud ydet af en arbejdsgiver til en arbejdstager er udgangspunktet således, at tilskuddet er ydet som følge af ansættelsesforholdet. Må det imidlertid antages, at arbejdsgiveren har ydet tilskuddet alene som følge af sin retlige interesse i sagen, vil tilskuddet dog ikke blive beskattet hos den ansatte, men være skattefrit for denne. Eksistensen af en retlig interesse hos arbejdsgiveren kan dokumenteres ved, at arbejdsgiveren ikke har taget fradrag for tilskuddet. Også dette forhold vil skulle påses ved ligningen.

Det bemærkes, at arbejdsgiverbetalt sagkyndig bistand, der er ydet som led i et ansættelsesforhold, eller som led i en aftale om personligt arbejde i øvrigt, som udgangspunkt er et skattepligtigt personalegode efter ligningslovens § 16. Det beløb, som arbejdsgiveren måtte afholde til sagkyndig bistand for arbejdstageren, f.eks. i dennes skattesag, er derfor et beløb, der som udgangspunkt må betragtes som et løntillæg til arbejdstageren, og som denne må beskattes af. Ar-

bejdsgiveren har fradragsret for løn, herunder personalegoder, idet der er tale om en driftsomkostning, jf. statsskattelovens § 6, stk. 1, litra a.

Til nr. 4

Ændringen er alene af redaktionel karakter.

Til § 3

Til nr. 1

Efter forslaget skal en tredjemand, som er fuldt skattepligtig til landet, og som har ydet et tilskud til dækning af en skatte- eller afgiftspligtiges bistandsudgifter, underrette de statslige told- og skattemyndigheder om beløbets størrelse og om modtagerens identitet, når beløbet ydes.

Forslaget skal ses i lyset af, at det i forbindelse med ligningen må påses, at der fra tredjemand ikke ydes et større beløb end de samlede godtgørelsesberettigede udgifter, som den skatte- eller afgiftspligtige har afholdt, med fradrag af godtgjorte udgifter.

Dette kan ske ved, at den told- og skatteregion, der udbetaler omkostningsgodtgørelsen til den skatte- eller afgiftspligtige, underretter den skatte- eller afgiftspligtiges skatteforvaltning om den udbetalte omkostningsgodtgørelse. Udbetaler tredjemand et beløb til dækning af den skatte- eller afgiftspligtiges bistandsudgifter, skal tredjemand ifølge forslaget indberette beløbets størrelse og modtagerens identitet til sin lokale told- og skatteregion. Denne region videresender

herefter orienteringen om tilskuddet til den skatte- eller afgiftspligtiges skattekommune, som dermed har grundlag for at foretage en ligningsmæssig bedømmelse.

Forslaget indeholder samtidig en bemyndigelse for skatteministeren til at fastsætte regler, der undtager visse persongrupper fra ovennævnte anmeldelsespligt. Bemyndigelsen kan f.eks. tænkes udnyttet således, at den fra anmeldelsespligten undtager fysiske personer, der efter lovgivningen ikke har pligt til at indsende en udvidet selvangivelse til myndighederne.

I øvrigt kan de redegørelser, som skatteministeren årligt skal afgive til Folketinget efter forslaget til skattestyrelseslovens § 33 E muligvis vise, at der kan være behov for at benytte bemyndigelsen yderligere.

Til nr. 2

Efter forslaget vil den, der forsætligt eller af grov uagtsomhed undlader at opfylde anmeldelsespligten, kunne straffes med bøde.

Til § 4

Efter ikrafttrædelsesbestemmelsen træder den gennemførte lov i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende og har virkning for udgifter, der er betalt på fremsættelsesdatoen for lovforslaget eller senere, d.v.s. fra og med den 5. april 2000, uanset om udgiften til sagkyndig bistand m.v. er afholdt før denne dato.

Følgende sagstyper foreslås gjort godtgørelsesberettigede efter forslaget:

Allerede omfattet af den gældende ordning:

- klagesager om skatteansættelser, herunder om skatteforbehold
- klagesager om afslag på genoptagelse af ansættelser efter gældende regler
- klagesager til Landsskatteretten om moms og afgifter
- klagesager til Landsskatteretten om fastsættelsen af toldbeløb
- klagesager til Landsskatteretten om indeholdelsespligt
- klagesager til Landsskatteretten om bindende forhåndsbesked, og
- klagesager til Landsskatteretten over afslag på skattefri aktieombytning og skattefri fusion, spaltning og tilførsel af aktiver
- domstolsbehandling af ovennævnte sager.

Udvidelse af ordningen efter de gældende regler i skattestyrelsesloven:

- klagesager til Landsskatteretten over ejendomsvurderingen*)
- klager over forskudsregistreringen
- klage over afslag på omgørelse
- klage over afslag på genoptagelse af en skatteansættelse **)
- klage over afslag på anmodning om en bevilning eller dispensation ***)
- anmodninger til skatteankenævnet eller Landsskatteretten om genoptagelse af allerede afsagt kendelse
- klage over hæftelse m.v. i forbindelse med indeholdelsespligt for A-skat, arbejdsmarkedsbidrag og det særlige pensionsopsparingsbidrag
- domstolsbehandling af ovennævnte sager
- EF-Domstolssager
- EF-voldgiftskonventionssager.

*) Der er tale om en klargøring af retstilstanden.

***) Der er nærmere bestemt tale om genoptagelsessager

- for indkomstårene før 1990 uden for 5-årsfristen,
- for indkomstårene 1990-1996 uden for 3-årsfristen samt
- for 1997 og senere, uden for 3-årsfristen i tilfælde, hvor genoptagelse beror på, at der er begået ansvarspådragende

fejl ved ligningen.

***) Sagstyperne fremgår af sagsudlægningsbekendtgørelsen, jf. bekendtgørelse nr. 1070 af 17. december 1999.

Bilag til f. t. l. vedr. skattestyrelsesloven m.v.

Bilag 2

Høringssvar og kommentarer hertil vedr. lovforslaget

Organisation	Bemærkninger	Kommentarer
Advokatrådet	Ønsker godtgørelse ved førsteinstansbehandlingen.	Det er ikke muligt at anvisede kriterier for, fra hvilket tidspunkt ved førsteinstansbehandlingen omkostningsgodtgørelsen skal ydes.
Amtsrådsforeningen i Danmark	Ingen bemærkninger	
Arbejderbevægelsens Erhvervsråd	Kan tilslutte sig forslaget	
Dansk Arbejdsgiverforening	Har ikke afgivet bemærkninger	
Dansk Automobilforhandler Forening	Har ikke afgivet bemærkninger	
De Danske Bilimportører	Ingen bemærkninger	
FDM	Har ikke afgivet bemærkninger	
Børsmæglerforeningen	Har ikke afgivet bemærkninger	
Entreprenørforeningen	Har ikke afgivet bemærkninger	
Erhvervenes Skatteseekretariat	Ønsker godtgørelse ved førsteinstansbehandlingen.	Se kommentaren under Advokatrådet.
Finansrådet	Har ikke afgivet bemærkninger	
Finansieringsinstituttet for Industri og Håndværk A/S	Har ikke afgivet bemærkninger	
Danske Finansieringsselskabers Forening	Har ikke afgivet bemærkninger	
Københavns Fondsbørs	Har ikke afgivet bemærkninger	
Forsikring & Pension	Ønsker fuld omkostningsgodtgørelse i sager, hvor skatteyder opnår fuldt eller delvis medhold	Det er ikke muligt at anviser klare kriterier for, hvornår en skatteyder kan siges at have vundet sin sag og derfor bør have fuld dækning for sine omkostninger.

Organisation	Bemærkninger	Kommentarer
Dansk Handel & Service	Ønsker omkostningsgodtgørelse ved førsteinstansbehandlingen samt fuld dækning, hvor skattheyder opnår fuldt eller delvis medhold. Godtgørelsen på 85 pct. bør sættes til 100 pct.	Angående spørgsmålene om førsteinstansbehandlingen og om fuld dækning henvises til kommentaren til henholdsvis Advokatrådet og Forsikring & Pension. Angående 85 pct. 's-godtgørelsen er der bl.a. af hensyn til at undgå misbrug behov for en egen-betaling. Endvidere tilskyndes skattheyderen til at økonomisere med udgifterne til sagen.
Det Danske Handelskammer	Ønsker fuld omkostningsgodtgørelse i sager, hvor skattheyder opnår fuldt eller delvis medhold.	Se kommentaren under Forsikring & Pension.
Håndværksrådet	Ønsker fuld omkostningsgodtgørelse i sager, hvor skattheyder opnår fuldt eller delvis medhold.	Se kommentaren under Forsikring & Pension.
Dansk Industri	Har ikke afgivet bemærkninger	
InvesteringsForeningsRådet	Ingen bemærkninger	
Kommunernes Landsforening	Ingen bemærkninger	
Københavns Kommunes skatteforvaltning	Ingen bemærkninger	
Frederiksberg Kommunes skattedirektorat	Ingen bemærkninger	
Landsorganisationen i Danmark	Har ikke afgivet bemærkninger	
Foreningen af Statsautoriserede Revisorer	Ønsker fuld omkostningsgodtgørelse i sager, hvor skattheyder opnår fuldt eller delvis medhold samt godtgørelse ved førsteinstansbehandlingen.	Se kommentarerne under Forsikring & Pension samt under Advokatrådet.
Landbrugsraadet	Ønsker fuld omkostningsgodtgørelse i sager, hvor skattheyder opnår fuldt eller delvis medhold.	Se kommentaren under Forsikring & Pension.
De danske Landboforeninger	Har ikke afgivet bemærkninger	
Dansk Landbrugs Realkreditfond	Ingen bemærkninger	
Nationalbanken	Ingen bemærkninger	

Organisation	Bemærkninger	Kommentarer
Garantifonden for Danske Optioner og Futures	Har ikke afgivet bemærkninger	
Realkreditrådet	Ingen bemærkninger	
Danmarks Rederiforening	Ingen bemærkninger	
Foreningen af Registrerede Revisorer	Har ikke afgivet bemærkninger	
Skattechefforeningen	Ingen bemærkninger	
Skatterevisorforeningen	Ingen bemærkninger	
Danmarks Skibskreditfond	Har ikke afgivet bemærkninger	
Dansk Speditør Forening	Har ikke afgivet bemærkninger	
Dansk Transport og Logistik	Har ikke afgivet bemærkninger	
Erhvervenes Transportudvalg	Ingen bemærkninger	
Den Danske Dommerforening	Ingen bemærkninger	
Præsidenten for Københavns Byret	Har ikke afgivet bemærkninger	
Præsidenten for retten i Odense	Har ikke afgivet bemærkninger	
Præsidenten for retten i Roskilde	Har ikke afgivet bemærkninger	
Præsidenten for retten i Århus	Har ikke afgivet bemærkninger	
Præsidenten for retten i Aalborg	Har ikke afgivet bemærkninger	
Dommerfuldmægtigforeningen	Har ikke afgivet bemærkninger	
Præsidenten for Vestre Landsret	Ingen bemærkninger	
Præsidenten for Østre Landsret	Har ikke afgivet bemærkninger	
Præsidenten for Højesteret	Ingen bemærkninger	
Foreningen af Arbejdsledere i Danmark	Har ikke afgivet bemærkninger	
Danmarks Aktive Handelsrejsende	Har ikke afgivet bemærkninger	
Specialarbejderforbundet i Danmark	Har ikke afgivet bemærkninger	
Dansk Metal	Kan tilslutte sig forslaget	
Dansk Magisterforening	Har ikke afgivet bemærkninger	
Dansk Tandlægeforening	Har ikke afgivet bemærkninger	

Organisation	Bemærkninger	Kommentarer
Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd	Har ikke afgivet bemærkninger	
Forbundet af Offentlige Ansatte	Har ikke afgivet bemærkninger	
Danmarks Agentforening	Har ikke afgivet bemærkninger	
Foreningen af Yngre Læger	Har ikke afgivet bemærkninger	
Foreningen af Speciallæger	Har ikke afgivet bemærkninger	
HK København	Har ikke afgivet bemærkninger	
Gymnasieskolernes Lærerforening	Har ikke afgivet bemærkninger	
Finansforbundet	Har ikke afgivet bemærkninger	
Kvindeligt Arbejderforbund i Danmark	Har ikke afgivet bemærkninger	
Husligt Arbejdsforbund	Har ikke afgivet bemærkninger	
Foreningen af Danske Skatteankenævn	Kan tilslutte sig forslaget	

Bilag 3

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Kapitel 3 A

Omkostningsdækning

§ 33 A. Der ydes et tilskud til dækning af udgifter, som den skattepligtige har betalt for sagkyndig bistand m.v. ved klage til skatteankenævn, bortset fra klager som nævnt i § 55 B i kildeskatteloven, eller til Landsskatteretten, eller ved domstolsprøvelse af en sådan afgørelse. Tilskud ydes dog ikke vedrørende afgørelser om vurdering af fast ejendom.

Lovforslaget

§ 1

I skattestyrelsesloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 531 af 25. juni 1999, som ændret ved § 16 i lov nr. 958 af 20. december 1999, erstattes kapitel 3 A med følgende nye kapitel:

»Kapitel 3 A

Omkostningsgodtgørelse

§ 33 A. Der ydes en godtgørelse på 50 pct. af de udgifter, som en person omfattet af § 33 B, har betalt til sagkyndig bistand m.v., som nævnt i § 33 C i de sager, som er nævnt i § 33 D.

Stk. 2. Godtgørelsen er dog på 85 pct. af de godtgørelsesberettigede udgifter, hvis udgifterne er betalt i anledning af, at told- og skatteforvaltningen vil ændre en kommunal ansættelse, jf. § 14, stk. 4, 2. pkt, eller told- og skatteforvaltningen forelægger en skatteankenævnskendelse eller en ejendomsvurdering for Ligningsrådet til ændring, jf. § 14, stk. 5, eller Skatteministeriet indbringer en landsskatteretskendelse for landsretten, eller Skatteministeriet anker en landsretsdøm til Højesteret. Godtgørelsen efter 1. pkt. ydes kun til dækning af de godtgørelsesberettigede udgifter, som afholdes til sagens behandling ved henholdsvis told- og skatteforvaltningen, Ligningsrådet, landsretten eller Højesteret.

Stk. 3. Landsskatteretten kan bestemme, at udgifter, der er eller vil blive afholdt til syn og skøn i en landsskatteretssag, jf. § 30, skal godtgøres fuldt ud. Tilsvarende kan Ligningsrådet bestemme, at udgifter, der er eller vil blive afholdt til syn og skøn i en sag om bindende forhåndsbesked ved Ligningsrådet, jf. § 20 B, stk. 5, skal godtgøres fuldt ud.

Gældende formulering

Stk. 2. Krav på tilskud efter stk. 1 kan ikke sælges, pantsættes eller på anden måde overdrages. Kravet kan heller ikke gøres til genstand for retsforfølgning eller modregning.

§ 33 B. Tilskudsberettiget er følgende udgifter, når de er betalt:

- 1) Udgifter til sagkyndig bistand, medmindre den sagkyndige er ansat hos den, som skattesagen vedrører.
- 2) Retsafgifter, bortset fra gebyret til Landskatteretten, jf. § 25, stk. 4.
- 3) Udgifter til syn og skøn.
- 4) Udgifter til sagkyndige erklæringer og andet bevismateriale.

Stk. 2. De tilskudsberettigede udgifter reduceres med:

- 1) Tilkendte eller på anden måde godtgjorte udgifter som nævnt i stk. 1.
- 2) Afgiftstilsvær, der kan fradrages som indgående moms eller lov om merværdiafgift (momsloven).

Lovforslaget

Stk. 4. Krav på godtgørelse efter stk. 1-3 kan ikke sælges, pantsættes eller på anden måde overdrages. Kravet kan heller ikke gøres til genstand for retsforfølgning eller modregning.

§ 33 B. Den godtgørelsesberettigede er, uanset om denne er en fysisk eller en juridisk person, herunder et dødsbo:

- 1) Den, der ifølge lovgivningen er berettiget til at klage over en afgørelse i en sag, som er nævnt i § 33 D, eller som kan indbringe en sådan afgørelse for domstolene.
- 2) Den, som i øvrigt må anerkendes som part i en sag, som er nævnt i § 33 D.
- 3) Den, som en myndighed inddrager i en sag omfattet af § 33 D, fordi myndigheden skønner, at den pågældende har en direkte retlig interesse i sagens udfald.

§ 33 C. Godtgørelsesberettigede er følgende udgifter, når de er betalt:

- 1) Udgifter til sagkyndig bistand, medmindre den sagkyndige er ansat hos den godtgørelsesberettigede.
- 2) Retsafgifter, bortset fra gebyret til Landskatteretten, jf. § 25, stk. 4.
- 3) Udgifter til syn og skøn.
- 4) Udgifter til sagkyndige erklæringer og andet bevismateriale.
- 5) Pålagte sagsomkostninger.
- 6) Udgifter til en sagkyndigs udtalelse om, hvorvidt en afgørelse i en klage- eller retssag bør påklages eller prøves ved domstolene.

Stk. 2. De godtgørelsesberettigede udgifter reduceres med:

- 1) Tilkendte sagsomkostninger.
- 2) Offentlig retshjælp.
- 3) Afgiftstilsvær, der kan fradrages som indgående moms efter lov om merværdiafgift (momsloven).

Gældende formulering

§ 33 C. For skattepligtige fysiske personer og dødsboer udgør tilskuddet 38 pct. for udgifter, der er betalt inden udgangen af kalenderåret 2001, og derefter 32 pct. For andre skattepligtige udgør tilskuddet 34 pct. for udgifter, der er betalt inden udgangen af kalenderåret 1999, og derefter 32 pct.

Stk. 2. Landsskatteretten kan bestemme, at udgifter, der er afholdt til syn og skøn i en landskatteretssag, jf. § 30, skal dækkes fuldt ud.

*Lovforslaget***§ 33 D.** Godtgørelse ydes

- 1) ved klage til skatteankenævnet eller til Landsskatteretten
- 2) ved klage til en told- og skatteregion, Told- og Skattestyrelsen eller Ligningsrådet over en afgørelse, som er truffet efter bemyndigelse fra skatteministeren
- 3) i forbindelse med en anmodning til skatteankenævnet eller Landsskatteretten om genoptagelse af vedkommende myndigheds egen tidligere afgørelse
- 4) i en sag vedrørende skatter eller afgifter for EF-domstolen, hvor den godtgørelsesberettigede er part, og
- 5) i en klagesag, hvor den godtgørelsesberettigede er part, om ophævelse af dobbeltbeskatning i forbindelse med regulering af forbundne foretagenders overskud (EF-voldgiftskonventionen).

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1, nr. 2, gælder dog ikke klager til Told- og Skattestyrelsen i sager vedrørende told- eller afgifter samt i sager om arbejdsgiverkontrol bortset fra hæftelsessager.

Stk. 3. Godtgørelse ydes endvidere ved domstolsprøvelse af afgørelser i sager, som er godtgørelsesberettigede efter stk. 1, nr. 1-3, og stk. 2.

§ 33 E. Skatteministeren kan fastsætte nærmere bestemmelser om kravene til dokumentation for betalingen af de godtgørelsesberettigede udgifter m.v.

§ 33 F. Skatteministeren afgiver årligt en redegørelse til Folketinget om den udgiftsmæssige udvikling m.v. i de sager, hvortil der kan ydes omkostningsgodtgørelse.

Gældende formulering

§ 33 D. Medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der forsætligt eller groft uagtsomt afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier oplysninger til brug for beregningen af omkostningsdækning.

Stk. 2. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

§ 33 E. Skønnes en overtrædelse ikke at ville medføre højere straf end bøde, kan skatteministeren tilkendegive den pågældende, at sagen kan afgøres uden retslig forfølgning, såfremt denne erkender sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden for en nærmere angiven frist, der efter begæring kan forlænges, at betale en i tilkendegivelsen angiven bøde.

Stk. 2. Med hensyn til den i stk. 1 nævnte tilkendegivelse finder bestemmelserne i retsplejelovent om indholdet af et anklageskrift i politisager tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Betales bøden i rette tid, eller bliver den efter vedtagelse inddrevet eller afsonet, bortfalder videre forfølgning. Skattekontrollovens § 23 A om opkrævning og inddrivelse finder tilsvarende anvendelse.

§ 7 Q. Til den skattepligtige indkomst medregnes ikke:

1) Tilskud efter § 33 A i skattestyrelsesloven.

Lovforslaget

§ 33 G. Medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der forsætligt eller groft uagtsomt afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier oplysninger til brug for beregningen af omkostningsgodtgørelse.

Stk. 2. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

§ 33 H. Skønnes en overtrædelse ikke at ville medføre højere straf end bøde, kan skatteministeren tilkendegive den pågældende, at sagen kan afgøres uden retslig forfølgning, såfremt denne erkender sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til indenfor en nærmere angiven frist, der efter begæring kan forlænges, at betale en i tilkendegivelsen angiven bøde.

Stk. 2. Med hensyn til den i stk. 1 nævnte tilkendegivelse finder bestemmelserne i retsplejelovent om indholdet af et anklageskrift i politisager tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Betales bøden i rette tid, eller bliver den efter vedtagelse inddrevet eller afsonet, bortfalder videre forfølgning. Skattekontrollovens § 23 A om opkrævning og inddrivelse finder tilsvarende anvendelse.«

§ 2

I lov om påligningen af indkomstskat til staten (ligningsloven), jf. lovebkendtgørelse nr. 28 af 18. januar 2000, som senest ændret ved § 3 i lov nr. 105 af 14. februar 2000, foretages følgende ændringer:

1. I § 7Q, stk. 1, nr. 1 ændres »Tilskud« til: »Godtgørelse«

Gældende formulering

- 2) Tilskud fra almennyttige fonde til dækning af udgifter, der er tilskudsberettigede efter § 33 B i skattestyrelsesloven, i det omfang tilskuddet benyttes til formålet.

Stk. 2. Udgifter til bistand i skattesager kan ikke fradrages ved indkomstopgørelsen. I øvrigt kan udgifter, hvortil der kan ydes tilskud efter kapitel 3 A i skattestyrelsesloven, ikke fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Lovforslaget

2. § 7 Q, stk. 1, nr. 2, affattes således:

»2) Beløb, som betales til en godtgørelsesberettiget person efter skattestyrelseslovens kapitel 3 A til dækning af dennes udgifter til sagkyndig bistand m.v. Det gælder dog ikke, i det omfang beløbet med tillæg af omkostningsgodtgørelsen og andre godtgjorte udgifter overstiger personens samlede udgifter til sagkyndig bistand m.v. i sagen, eller i det omfang beløbet ikke må anses for ydet som følge af yderens retlige interesse i sagen.«.

3. I § 7 Q indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Beløb, som er nævnt i stk. 1, nr. 2, kan ikke fradrages i den skattepligtige indkomst, medmindre yderen er en fond eller forening m.v., der efter lovgivningens almindelige regler har fradrag for udlodninger eller uddelinger. Ydes beløbet som led i et ansættelsesforhold eller som led i en aftale om personligt arbejde i øvrigt til dækning af modtagerens udgifter til sagkyndig bistand m.v., og fradrager arbejdsgiveren m.v. beløbet i sin skattepligtige indkomst, medregnes beløbet til modtagerens skattepligtige indkomst.«.

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

4. I § 7 Q, stk. 2, som bliver stk. 3, ændres »tilskud« til: »godtgørelse«.

§ 3

I skattekontrolloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 564 af 2. juli 1999, som ændret ved lov nr. 953 af 20. december 1999, § 3 i lov nr. 955 af 20. december 1999, § 15 i lov nr. 958 af 20. december 1999 og § 2 i lov nr. 170 af 15. marts 2000 foretages følgende ændringer:

*Gældende formulering***§ 14. ---**

Stk. 2. Den, der, uden at forholdet omfattes af stk. 1, forsætligt eller af grov uagtsomhed undlader rettidigt at opfylde en pligt, der påhviler ham i medfør af § 3 A, stk. 1 og 3, § 6, stk. 1-3, § 6 A, § 6 B, § 7, § 7 A, § 7 E, § 7 G, §§ 8 A-8 H, stk. 1-4, § 8 J, stk. 3, § 8 L, § 8 P, stk. 1-4, § 8 Q, stk. 1-3, § 8 R, stk. 3, § 8 S, § 8 T, stk. 1 og 3, § 8 U, stk. 1 og 3, § 9 A, §§ 10, 10 A, stk. 1, og 10 B, stk. 1, 1.-3. pkt., eller § 11 straffes med bøde.

*Lovforslaget***1.** Efter § 7 G indsættes:

»§ 7 H. Fysiske og juridiske personer, der er fuldt skattepligtige til landet, og som har ydet et beløb til dækning af en persons udgifter til sagkyndig bistand m.v., jf. ligningslovens § 7 Q, stk. 1, nr. 2, skal ved ydelsen af beløbet oplyse de statslige told- og skattemyndigheder om beløbets størrelse og modtagerens identitet. Skatteministeren kan fastsætte regler, der undtager visse persongrupper for denne indberetningspligt.«

2. I § 14, *stk. 2*, indsættes efter »§ 7 G,«: »§ 7 H,«.

Til lovforslag nr. L 267. Skriftlig fremsættelse (5. april 2000)

Skatteministeren (Ole Stavad):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af skattestyrelsesloven, ligningsloven og skattekontrolløven. (Omkostningsgodtgørelse i skatte- og afgiftssager).

(Lovforslag nr. L 267).

Lovforslaget har til formål at forbedre borgernes og virksomhedernes retssikkerhed i skatte- og afgiftssager og er en udmøntning af samtlige de forslag, som et enigt Omkostningsdækningsudvalg anbefaler i sin betænkning nr. 1382/februar 2000.

På trods af, at udvalget har været bredt sammensat - udpeget efter politisk drøftelse mellem de partier, der støttede forslaget - har udvalget fuldt ud været enig om sine anbefalinger. Forslaget følger på alle punkter udvalgets indstillinger.

Efter de gældende regler yder staten tilskud til skatteyder, der har afholdt udgifter til sagkyndig bistand m.v. i skatte- og afgiftssager. Tilskuddet er for personer på 38 pct. og for selskaber på 32 pct.

Forslaget går ud på at forhøje tilskudsprocenten til 50 både for personer og selskaber, uanset sagens udfald samt at yde et tilskud på 85 pct. i de tilfælde, hvor myndighederne viderefører sagen, fordi sagen anses for at være principiel. Endvidere foreslås kredsen af godtgørelsesberettigede personer udvidet, ligesom de godtgørelsesberettigede sagstyper og godtgørelsesberettigede udgifter foreslås udvidet.

Desuden foreslås det, at det som udgangspunkt bliver muligt for enhver at yde et tilskud til dækning af skatteyderens bistandsudgifter. Dette tilskud er skattefrit for modtageren og har ikke betydning for størrelsen af omkostningsgodtgørelsen. Tilskuddet kan ikke fratrækkes af yderen. Til gengæld kan tilskuddet ikke overstri-

ge et beløb svarende til skatteyderens bistandsudgifter med fradrag af de godtgjorte udgifter.

Endelig foreslås det, at skatteministeren årligt redegør for den udgiftsmæssige udvikling på området over for Folketinget.

De provenumæssige konsekvenser af forslaget vil være, at statens udgifter til ordningen vil stige fra de nuværende ca. 30 mill. kr. til ca. 75 mill. kr. årligt. Det skønnes, at der alene vil blive tale om begrænsede, løbende administrative merudgifter for det offentlige, men skønnet er behæftet med betydelig usikkerhed.

Nedsættelsen af Omkostningsdækningsudvalget skal ses i lyset af, at der i de senere år har været rejst kritik af omkostningsdækningsordningen. Det er navnlig blevet gjort gældende, at en skatteyder, der vinder sin sag, bør have fuld dækning for sine udgifter til sagkyndig bistand, ligesom det har været kritiseret, at ordningen ikke også omfatter behandlingen af sagerne ved førsteinstans.

Omkostningsdækningsudvalget har set på disse spørgsmål. Udvalget peger på, at der i dag ydes omkostningsdækning med samme tilskudsprocent, uanset om skatteyderen vinder eller taber sin sag, og at ordningen er skematisk opbygget. Det er således klart, hvilke sager, der kan ydes tilskud til og ligeledes til hvilke udgifter. Udvalget anfører endvidere, at antallet af skatteydere, der klager over deres tilskud er meget lille, og at udvalget finder, at en sådan skematisk ordning har klare retssikkerhedsmæssige fordele.

Omkostningsdækningsudvalget mener, at selv om der kan argumenteres for, at der bør gives fuld dækning af udgifterne i sager, hvor skatteydere får helt eller delvis medhold, vil det i praksis være vanskeligt at afgrænse disse sager. Det skyldes, at der ikke gives enkle kriterier herfor. En afgørelse om omkostningsdækning måtte i givet fald bl. a. knytte sig til sagens udfald på de

enkelte klagepunkter, for de enkelte indkomstår og vurderes for hver instans.

Et enigt udvalg foreslår derfor, at tilskudsprocenten fortsat ligger fast, men forhøjes til 50 både for personer og selskaber, og ydes uanset sagens udfald. Udvalget er enig om, at hvis der gælder en ensartet og forhøjet tilskudsprocent uanset sagens udfald, vil dette stille en skatteyder retssikkerhedsmæssigt bedre, end hvis tilskuddet størrelse afhænger af sagens udfald.

For så vidt angår kritikken af, at ordningen ikke omfatter sager ved førsteinstans, mener et enigt udvalg ikke, at det er muligt at pege på klare og hensigtsmæssige kriterier for det tidspunkt, hvorfra omkostningsgodtgørelse bør ydes. En ordning, der omfatter førsteinstanssagerne, vil kunne indebære, at myndighederne skal basere deres afgørelse om omkostningsgodtgørelse på

et skøn, hvilket vil gøre ordningen stærkt resourcekrævende. Et enigt udvalg har derfor ikke ment at kunne anbefale, at disse sager blev omfattet af ordningen. I relation til skatteansættelserne fremhæver udvalget særligt problemet med, at en ordning, der medtager førsteinstanssagerne, vil kunne føre til, at ikke-fradragsberettigede udgifter til en sagkyndigs udarbejdelse af skatteyderens selvangivelse vil blive godtgjort.

Omkostningsdækningsudvalgets betænkning blev afgivet den 23. februar d.å., og det har derfor ikke været muligt at fremsætte et lovforslag på området før nu. Af hensyn til en hurtig opfølgning på udvalgets forslag er det mit ønske, at lovforslaget bliver gennemført i indeværende samling. Med disse bemærkninger skal jeg derfor anbefale forslaget til Folketingets hurtige og velvillige behandling.